

Ҳабиб Саъдулла
**КЎЧАМДАН ЖОНОН
ЎТГАНДА**

МУЪЖАЗ ДЕВОН

Тошкент.
«Камалак»
1992

АССАЛОМУ АЛАЙКУМ, МУҲТАРАМ КИТОБХОН!

Неча-неча асрлардан буён Шарқ шеърятининг сеҳрли вазни аруз дилларни ром этиб келади. Бу вазнга мурожаат қилмаган шоирни ҳам, унинг сеҳрига шайдо бўлмаган китобхонни ҳам топиш қийин.

Орзуга айб йўқ, дейдилар, Қўлингиздаги мўъжаз девон менинг ҳам шу йўлдаги изланишларим маҳсули. Бунга кирган газалларнинг аксарияти халқимизнинг Камолиддин Раҳимов, Ўринбой Нуралиев, Нуриддин Ҳамроқулов, Бокижон Сатторов каби суюкли хофизлари, умидли ёш санъаткорлар томонидан куйга солиниб, тўйларингизда, уйларингизда янграган.

Шоирлардан сатрлар ё байтлар қолади. Бирор байти қалбингизга муҳрланиб қолса, демак умрим зое ўтмабди, деган умид билан бозор иқтисодиёти важҳидан ўз хисобимдан чиқараётган бу девонимни сизга тутаман. Илоҳо, Сизнинг ҳам беҳуда вақтингиз кетмагай.

Сизнинг **ҲАБИБ САЪДУЛЛА**

ҒАЗАЛЛАР

ДЕБОЧА

Гоҳи шодлик, гоҳи ғам
Кўрса раво дунё менга,
Кўнглими ёзмоқ учун
Бўлмиш ғазал ошно менга.

Қайси қалб ишқдан йирок
Бўлса ғазалдан ҳам йирок,
Ишқу ашъор дардини
Солмиш кўзи шахло менга.

Ёрга ошиқ бўлганим
Боис ҳаёт шайдосиман,
Элу юртга жонфидолик
Умр аро маъно менга.

Эл учун арбоблар
Ёни қуяр, шоир жони —
Мир Алишердан муқаддас
Таълиму фатво менга.

Менки Бобурга ватандош,
Шоҳи Машраб вориси,
Бахтлиманки даврадош
Эркин каби гўё менга.

Она халкқа меҳрин айтур
Ҳар киши ўз ҳолича,
Ёт эрур мумтозликни
Айламоқ даъво менга.

Ушбу девон элга изҳори
Дилимдан бир нишон
Эл Ҳабиб этса муяссар
Бўлғуси дунё менга.

АГАР СЕН...

Агар сен норасо бўлсанг,
Бу олам норасо сенга,
Ҳаётга нораво бўлсанг,
Ҳаёт ҳам нораво сенга.

Бу дунё кори шундоқким
Топурсан ҳар не изларсан,
Агар сен ошино бўлсанг
Бўлулар ошино сенга.

Меҳр, лутфу садоқат — дўсту
Ёрликнинг буюк шарти,
Агар сен бевафо бўлсанг
Улар ҳам бевафо сенга.

Қидирма ўзгалардан саҳв ким,
Саҳв ичра ботгайсан.
Агар сен саҳв этиб отсанг,
Отурлар беҳато сенга.

Ҳаёли, пок одам ҳаргиз
Бировлар устидан кулмас,
Агар сен беҳаёсан, эл
Кўрингай беҳаё сенга.

Сени бу нурли оламга
Нур улашмоққа кетурмишлар,
Агар қалбинг басир бўлса
Ёруғ кун ҳам сиёҳ сенга.

Ёруғ кунлар умидида Ҳабиб
Умринг ўтиб боргай,
Шуқурким яхшилар меҳри
Раво сенга, даво сенга.

КЎЗГУГА

Раҳм қилгил, бўлмасин сув
Бокма жонон, кўзгуга,
Бўлмасин тор кенг жаҳону
Еру осмон кўзгуга.

Бир нигоҳ этсанг эрир дил.
Мисли ўтда қатра мой,
Баски жоним, бу балони
Тутма осон кўзгуга.

Кўзларингдан нур олибму,
Шунча порлайдур қуёш,
Ё кўзингдан рашк этиб
Бокқайму пинхон кўзгуга?

Билмадим, ё тим — қора тун
Кўзларингдан олди ранг,
Ёки кун тунни яратди
Бермай имкон кўзгуга.

Талпинурсан кўзгуга сен
Ўз кўзингга зор бўлиб,
Шунча бахту шунча иқбол
Битта бежон кўзгуга.

Гарчи бир бор боққанингда,
Минг куйиб ёнгай Ҳабиб,
Айланиш истаиди беор
Жисм ила жон кўзгуга.

КЕЛМАГАНИНГДА

Ваъда бериб кўзи хумор,
келмаганингда,
Дил бўзлагай мисли дутор
келмаганингда.

Келгайму, деб йўлларингга
зор термилишдан,
Рангим сомон, кўз интизор
келмаганингда.

Хар шарпадан тан ларзада,
жон бекарордир,
Йўклар сени девонавор
келмаганингда.

Ўксик дилим юпатгани
гул очдию вале,
Куздай паришондир баҳор
келмаганингда.

Бу не маломат бошима,
бу не азоб эрур,
Оҳимга эй, безътибор,
келмаганингда.

Гар кийнамоқлик қасдида
келмаган эрсанг,
Қийноқдаги жоним нисор
келмаганингда.

Жону жаҳоним истасанг
Жон, деб тугай Хабиб,
Келмоқни этгил ихтиёр
келмаганингда.

КЎЧАМДАН ЖОНОН ЎТГАНДА

Таралгай мушк ила анбар
Кўчамдан жонон ўтганда,
Изида тупрок ўлгай зар,
Кўчамдан жонон ўтганда.

Бошига соябон бўлмак
Умидида ошиб девор,
Бутоқлар таъзим айларлар
Кўчамдан жонон ўтганда.

Деворга жон ато этгай,
Вале тошлар эриб кетгай,
Агар бир бор нигоҳ айлар
Кўчамдан жонон ўтганда.

Жамолини тамошо қилғали
Чикқач, девор ўлсам,
Кулар ҳолимга мажнунлар
Кўчамдан жонон ўтганда.

Бошимга ёғса ҳам ғавго,
Ишим йўл пойламоқ, аммо
Нигоҳ солмай этар баттар
Кўчамдан жонон ўтганда.

Тикибсан йўлида жонни,
Ҳабиб бас, ноумид бўлма,
Тун ортидан келур кунлар,
Кўчамдан жонон ўтганда.

САФАРДА

Қадди ниҳолинг истарам,
Дилдор, кўчаларда,
Ойдин жамолинг истарам,
Зор-зор кечаларда.

Нетонг, кўчалар файзсиз эса,
Сенсиз азизам,
Чехраи олинг истарам
Абгор кечаларда.

Абгор кечалар ошно эрур
Менга хаёлинг,
Базми висолинг истарам
Бедор кечаларда.

Икки кўзинг бўлиб боқур
Хулқару Зухро,
Қоши хилолинг истарам
Хуммор кечаларда.

Хуммор кечалар шахди
Лабинг хоҳиши бирла,
Ширин мақолинг истарам
Бемор кечаларда.

Беморман агар боиси ёр
Соғинишимдир,
Лабдаги болинг истарам
Такрор, кечаларда.

Такрорки олис кетмагуси
Зор Ҳабибинг,
Бас шунча бўлар бўлса агар
Хор кўчаларда.

ҲАР ЛАҲЗА, ҲАР ЛАҲЗА

Нигорим, гул юзинг кўргим келур
ҳар лаҳза, ҳар лаҳза,
Кўзингга термилиб тургим келур
ҳар лаҳза, ҳар лаҳза.

Магар дунёга келмишман
Сени севмок умидида,
Муҳаббат гаштини сургим келур
ҳар лаҳза, ҳар лаҳза.

Жамолинг шуъласи мангу
Мунаввар этди икболим,
Рақибим рашқда куйдургим келур
ҳар лаҳза, ҳар лаҳза.

Ўзинг ишқим, баҳоримсан,
Фурур бирла тутиб дастинг.
Халойиқ ичра ғоз юргум келур
ҳар лаҳза, ҳар лаҳза.

Десам севгим, десам эркам,
Бу сўз кам, жисм аро жонсан,
Лабингдан жон сувин сўргим келур
ҳар лаҳза, ҳар лаҳза.

Вафодорим, ёник меҳринг,
Ширин васлинг ҳақи минг бор,
Бошингга бахтни кўндиргум келур
ҳар лаҳза, ҳар лаҳза.

Ҳабиб умрим вафо, ишқу
Садоқат рамзидир билсанг,
Уни измингга топширгим келур
ҳар лаҳза, ҳар лаҳза.

КАДАХ СЎЗИ

Дўстларим Анвар ва Муҳаббатнинг тўйида

Ҳаёт, сендан сўровим, пок
Табиатдан жудо қилма,
Табиат ичра мавжуд
Нозу неъматдан жудо қилма.

Бари неъматлар ичра
Энг лазиздир дўстларим меҳри,
Жудо қилсанг-да жонимдан,
Шу лаззатдан жудо қилма.

Бу кун қўлда қадах бирла
Сўз айтурман садоқат-ла,
Қадах гар лаҳзалик, мангу
Садоқатдан жудо қилма.

Менинг олам аро ганжим
Дилимда ёнган ишқимдир,
Дилимни ишқ аталмиш ул
Маҳобатдан жудо қилма.

Қай ул кўнгилда ишқ бўлса
Жахон унга гулистондир,
Гулистон деб аталган
Ишқли жаннатдан жудо қилма.

Келин бирла кўёв топмиш
Ўз иқболин муҳаббатдан,
Умрлар бўйи Анварни
Муҳаббатдан жудо қилма.

Муҳаббатдан қурилмоқда
Бу ошёнда ажиб бир тахт,
Бу ошённи вафо номли
Иморатдан жудо қилма.

Хамиша дўстлар иқболи
Ҳабибга муддао бўлмиш.
Уларни шод кўришдек
Зўр саодатдан жудо қилма.

КЕЛ, ЭЙ ДИЛДОР

Кел, эй дилдор, очай сенга
Дилим розин, малол олма,
Муҳаббат шевасин куйлар
Эса созим, малол олма.

Муҳаббатсиз юрак бебахрадир
Нурдан, ҳароратдан
Ки тошдай фарқ этолмас ул
Кишу ёзин, малол олма.

Сенинг ишкинг куёш янглиғ
Баҳор бахш этди қалбимга,
Баҳор — қалбимга киргил
Қурғали базм, малол олма.

Ўзинг бахту баҳоримсан,
Бошиндан зар сочолмасман,
Нисор этгум дилим, меҳрим,
Кўпу озим, малол олма.

Ҳабиб кутгай сени дилда
Ғазал, кўлда дугор бирла,
Йўлингга кўз нурум айлай
Пойандозим, малол олма.

ҚЎШИҚ

Дилором Сафоевага

Сукут сақла сен, эй булбул,
Дилоромхон қўшиқ айтса,
Тугун ғунчангни очгил гул,
Дилоромхон қўшиқ айтса.

Гаҳи эслатса ёшликни,
Гаҳи боғ сайрига бошлаб,
Менинг қалбимга излар йўл
Дилоромхон қўшиқ айтса.

Қўшиқдан ишқ туғилганму
ва ё ишқдан қўшиқ, билмам,
Қўшиққа ташнадир кўнгил
Дилоромхон қўшиқ айтса.

Бу кўкрак тор эрур чандон
Ўзингни урмагил ҳар ён
Бекорга бўлса чил-чил дил,
Дилоромхон қўшиқ айтса.

Менинг-чун беқадр хасдир
Буюк мансаб, буюк шуҳрат,
Туман бойлик эрур бир пул
Дилоромхон қўшиқ айтса.

Ҳабиб ўлсам бошим узра
Йиғилманг чорасиз, дўстлар,
Тирилгум, сўзга киргай тил,
Дилоромхон қўшиқ айтса.

НЕ АЖАБ

Сендай санамнинг дилрабо,
Шайдоси бўлсам не ажаб,
Шому сахарлар йўлида
Пайдоси бўлсам не ажаб.

Айдинг: йўлимда интизор
Шайдоларим дунёча бор,
Дунёча ошиқлар аро
Танхоси бўлсам не ажаб.

Айдим: юзинг ой деб билиб,
Чиқма фалак пештокига,
Айдингки: кўп камситмагил,
Зухроси бўлсам не ажаб.

Сўрдим: кўзинг юлдузмидур,
Ё жонима боққан бало?
Айдинг: жахон шахлоларин
Шахлоси бўлсам не ажаб.

Ул сарви қоматинг кўриб
Девдим, бу не мўъжизадир,
Айдинг: Навоий куйлаган
Лайлоси бўлсам не ажаб.

Қил илтифот, эй мохитоб,
Айт, қай ҷаман фарзандисан,
Айдинг: тароват мулкининг
Подшоси бўлсам не ажаб.

Хусну тароват мулкининг
Султонига жоним фидо,
Мақташга ой жамолини
Мирзоси бўлсам не ажаб.

Айдингки, васфим битгали
Ёлғиз Ҳабиб камлик қилур.
Ахли шуаро шеърининг
Маъноси бўлсам не ажаб?!

СЕВ

Истасанг инсон бўлишни
Аввало инсонни сев,
Севги бахтин ҳадя этган
Шул лазиз имконни сев.

Севмагил сен ўз ўзингни
Эл аро танҳо билиб,
Ҳар тирик жонда ўзингни
Кўргилу ҳар жонни сев.

Билки боқий олам ичра
Умримиз бир лаҳзадир,
Бу ҳаётга ҳамма меҳмон,
Танти бўл, меҳмонни сев.

Ҳирс кўйиб зўр ёки зарга
Тутма нопоклик йўлини,
Қисқа умринг зийнати деб
Этикод, имонни сев.

Молу дунё бевафодир,
Бу боболар хикмати,
Барчага бирдай баробар
Ерни сев, осмонни сев.

Эсда тут, хар қилмишингга
Ер гувоҳ, осмон гувоҳ.
Хохи виждонингни ютгил,
Хоҳлагил шайтонни сев.

Бу умрда нени севсанг
Шу билан қолгай отинг,
Элни сев, ё пулни сев,
Ё бир гўзал жононни сев.

Севгидан бебаҳраларга
Сўзни хайф этма, Ҳабиб,
Айшпараст оқилни қўйгил,
Ишқпараст нодонни сев.

ЛАҲЗА

Кўзинг кўзимга тушди-ю,
Қароғингда ёнди олов,
Қароғингдан ўт олдимиз,
Қабоғингда ёнди олов.

Нигоҳларим силар экан
Қошу қабоғингни, гўзал,
Лахча бўлиб турган икки
Ёноғингда ёнди олов.

Икки ёноғинг устига
Оч назарим босдию лаб,
Ширин табассум айладинг
Дудоғингда ёнди олов.

Атлас либос гулхан мисол
Олди кўзим, билолмадим,
Сенми олов бағрида ё,
Қучоғингда ёнди олов?!

Нозу қарашмалар билан
Оҳиста юрдинг мен сари
Босган изингдан ўт чикиб,
Оёғингда ёнди олов.

Эсингни йиғ, жонон эмас,
Ўтда ўзинг қолдинг, Ҳабиб,
Бир сўз демокчи бўлдинг
Томоғингда ёнди олов.

БЎЛМАСАНГ

Минг тасанно қоматингга,
Бунча зебо бўлмасанг,
Сарвқадлар доғда қолмиш
Бунча барно бўлмасанг.

Бош уриб пойингга гуллар
Ҳокипо бўлғаймиди,
Боғда кўрсатсанг жамолинг,
Кўрқда танҳо бўлмасанг.

Гарчи ёнди рашқда гулшан,
Дилда туздинг бир чаман,
Қайдан эрди бу чаман, сен
Унда пайдо бўлмасанг.

Ох, бу қомат, бу малоҳат.
Бу тароват кўйида
Ўт туташди хаста жонга,
Ёнғай ошно бўлмасанг.

Кун жамолинг этди, жонон,
Қалбу шаҳрим пурзиё,
Кўрқаман бўлғай Намангон
Мисли саҳро, бўлмасанг.

Сен Намангон ташвишида
Ох урарсан, эй, Ҳабиб,
Балки ҳеч ўртанмас эрдинг
Ёрга шайдо бўлмасанг.

ЁНИМДА СЕН БЎЛСАНГ

Баҳористон эрур қалбим,
Нигор, ёнимда сен бўлсанг,
На қалбим, бу буюк олам
Баҳор ёнимда сен бўлсанг.

Қаро зулфинг бўйи бир бор
Димоғимга урилганда,
Йўқолғуси ғами хижрон,
Ғубор ёнимда сен бўлсанг.

Бўйингдан сарв хижолатда
Юзинг рангини кўрганда,
Дилин чок-чок қилур рашкдан
Анор, ёнимда сен бўлсанг.

Бошим кўқларга етмасму,
Хавасдан эл ёниб боқса,
Аё ўн етти ёшли
Гул узор, ёнимда сен бўлсанг.

Ҳабиб сенга бўлибдур ром,
Фирокда кўймагил зинҳор,
Тиларман, бир умр кўзи
Хумор ёнимда сен бўлсанг.

КЕТСАНГ

Келар бўлсанг кўнгил гулшан,
Дилим вайрон бўл ўр кетсанг,
Кўришганда тилим бурро,
Эсим хайрон бўлур кетсанг.

Ёниб қошимда ўлтурсанг
Жамолингдан кўзим равшан,
Изингни тўтиё қилмоқ
Учун гирён бўлур кетсанг.

Хумор боқишларинг, дилдор,
Жонимга бахш этур ором.
Кетиб ҳатто мажолим ҳам,
Таним бежон бўлур кетсанг.

Тараҳхум айласанг ширин
Лабингдан бол томар, хай-хай,
Жаҳоннинг болу қанди ҳам
Тахир, нордон бўлур кетсанг.

Сочинг жаннат ҳидин сочгай
Келиб кўксимга бош қўйсанг,
Қолиб дўзах ўти ичра
Вужуд сўзон бўлур кетсанг.

Ҳабиб, соғинганинг чоғлар
Ғазал битдингму, деб сўрма,
Қочур илҳом, синур довот,
Ишим нолон бўлур кетсанг.

КЎЗЛАРИНГ

Ҳазил

Қанча шоирлар тилида
Бўлди дoston кўзларинг,
Ким учундир бўлди орзу,
Ким учун жон, кўзларинг.

Зор Лutfий васф қилди,
Ҳам Навоий куйлади,
Ҳам Муқим, Фурқат дилида
Бўлди армон кўзларинг.

Во ажабким, сен ўзингдай
Асти билмас ўзгариш,
Ўтса ҳамки қанча давру
Қанча даврон, кўзларинг.

Қай китобга қўл узатсам,
Ўт каби чакнар мудом,
Икки «оташ», икки «шахло»
Икки «фаттон» кўзларинг.

Шу йўсинда қанча-қанча
Элни шоир айлади,
Қанчаларга тутқазиб соз
Этди «хушхон» кўзларинг.

Бу жаҳонга келганида
Асли оддий кўз эди,
Шунча мактовлар қошида
Қолди ҳайрон кўзларинг.

Ўзгаларга зору гирён,
Воажаб, шоир деса
Қочғали ҳеч жой тополмас
Кўзларинг, жон кўзларинг.

ОМАД

Боболар нақл этурларким,
Хаётда бор экан омад,
Ҳалол, заҳматкаш инсонга
Ҳамиша ёр экан омад.

Менинг наздимда ҳам дўстлар,
Бу ҳикматда ҳақиқат бор,
Туғилган онидан аммо
Тамоман кўр экан омад.

Шу боис йўлга кирганда
Етақлаб кетмиш олчоқлар,
Уларнинг дастидан асло
Қочолмай зор экан омад.

Кимики кечаю кундуз
Ҳалол меҳнат била кутгай,
Унинг қошига йўл топмай
Мудом ночор экан омад.

Сўқир бечорани доим
Сотур пулдорлар кулдай,
Иложсиздир, деманг ҳаргиз
«Лаганбардор экан омад».

Гоҳи нодонга кулдир ул,
Гоҳи жоҳилга шамширдир,
Уларнинг изми-ла поклик.
Осилган дор экан омад.

Ҳақиқатни кўмиб ерга
Гоҳи оқни сиёҳ дерга
Имонсизга изн бергай
Қаранг, беор экан омад.

Машаққатни билиб эзгу
Яратсанг боғ, чиқарсанг сув.
Ҳаётнинг лаззати ҳам шу
Магар йўқ, бор экан омад.

Ёнаркан ишқ ўти дилда,
Ҳабиб, бас, шул эрур бахтинг,
Муҳаббатсиз кўнгилларга
Фақат даркор экан омад.

ЗАДАРЁ ГЎЗАЛИГА

Дастхат

Гўзал Нурхон, табиат
Сизни нурдан айламиш бунё
Шу бирла чўл Задарёни
Зимистондан этиб озод.

Юзингизда чаман акси,
Лабингиз гунчадек, воҳ-воҳ,
Қаддингиз сарвдан аъло,
Санобардан эрур шамшод.

Ажиб жонбахш кўзларким
Кўйида шоҳ гадо бўлгай,
Қалам қошларни кўрган, дер:
Чизиб кетганмикан Бехзод.

Бу хусну, бу тароватким,
Этибдир Сизни Шириндай,
Ажаб, не, васлингиз излаб
Келибдир неча минг Фарход,

Висолингиз умидида
Тузиб саҳрода бўстонлар,
Шаҳар бунёд этмишлар
Йўлингиз этгали обод.

Ярашгай Сизга бўстонлар,
Муносиб Сизга дostonлар,
Бу талъатга, бу жилқатга
Ярашгай неча шоҳ ижод.

Навоий етмагай хайҳот,
Битурга таърифингизни.
Нўноқ таъриф билан ночор
Ҳабиб ўз кўнглин айлар шод.

ШАЙДО ДЕСАНГ, ДЕ

Майли, менга таъна қилиб,
Шайдо десанг, де.
Ишқ деб, кўзига тор эрур
Дунё, десанг, де.

Пинҳон эмас туғилганим,
Элга аёндир,
Севгиси ҳам элга аён
Хатто, десанг, де.

Сен яширин иш тутасан,
Кўрқасан элдан,
Шоҳу гадога мени дўст,
Ошно десанг, де.

Шўрлик ғаним, айб қидириб
Овора бўлма,
Ошққлигим гуноҳ эса,
Расво десанг, де.

Миш-мишларингу ғийбатинг,
Бермаса фойда,
«Нодон бу халқ, ёлғиз ўзим
Доно» десанг, де.

Мен найлайн, қасдим учун
Сен яралибсан
Бедор эрурман шу сабаб,
Дарё десанг, де.

Ишқи Ҳабибни асрагай
Хавфу хатардан
Қилмайди ажалга ҳам
Парво, десанг, де.

ДАРЁ

Менинг умрим каби шошқин
Оқар дарё,
Менинг кўнглим каби тошқин
Оқар дарё.

Буюк шиддат, буюк қудрат
Унга хосдир,
Асов тойдир, уриб тўлқин
Оқар дарё.

Қилиб ғавғо, уриб тошларни
Тошларга,
Саёз жойда солиб шовқин
Оқар дарё.

Жавохир сақлаган жойда
Таажжубким,
Билинтирмай, ажиб сокин
Оқар дарё.

Гоҳи ўйчан эрур гўё
Мунажжим чол,
Гоҳи шоир мисол жўшқин.
Оқар дарё.

Шу қори-ла у инсонга
Кетар ўхшаб,
Ҳаётнинг ё олиб машқин
Оқар дарё.

Сирин билмоққа интилсам,
Умр етмас,
Тағин умрим каби шошқин
Оқар дарё.

НЕ ИЛОЖ

Бизни ўзингизга раво
Билмасангиз не илож?
Оҳ урамиз, зарра писанд
Қилмасангиз не илож?

Чарчамадик ҳеч интилиб,
Соя мисол эргашиб,
Биздан кулиб, бизга эса
Кулмасангиз не илож?

Жунун ичра бизку Қайсининг
Қисматидан тонмадик,
Лайли мисол бир ҳол сўраб
Келмасангиз не илож?

Биз ерда, Сиз самодасиз
Хусну гурур бобида,
Қўқда туриб назарга ҳам
Илмасангиз не илож?

Сизни деганмиз барибир
Аҳдда турармиз бир умр
Лутф этибон, ғаним дилин
Тилмасангиз, не илож?

Ошиқ учун умид — ҳаёт,
Нажот эрур муҳаббат,
Бу ҳикматни бугунча Сиз
Билмасангиз не илож?

ГУЛИМ, НЕЧУН...

Гулим, нечун очилмагай гулингиз,
Қай бағри тош ранжитди гул дилингиз?

Гул кадрини билмаган ул дилозор,
Арзирмикан бўлмоққа бир кулингиз?

Фунча даҳан кулмоқ учун яралган,
Чехра очиб, хандон отиб кулингиз.

Тишларингиз ёғдусидан нур олсин,
Уш атрингиз билан тўла йўлингиз.

Бир лаҳзага ковоғингиз уюлса,
Кўнглим синар, ох, эҳтиёт бўлингиз.

Кулгига зор ғамга тўла бу дунё,
Кулиб уни ободу шод килингиз.

Кулиш билмас бадқовоклар касдига,
Кулги билан мангу ҳабиб бўлингиз.

МУҲАББАТ

Қачонки нотавон кўнгил
Фариштам, Сизга боғланди.
Магар ҳоқи туроб эрди
Ўшал аснода тоғланди.

Мунаввар бўлди дунёси
Куёшрў суратингиздан,
Зимистондан чиқиб гўё
Зиё бирла кучоғланди.

Ҳаётбахш кўзларингиздан,
Дурафшон сўзларингиздан,
Қанот пайдо қилиб, моҳим,
Буюк парвозга чоғланди.

Бу кун осмон тутар ўзни,
Унга олам гулистондир,
Неча ишқсиз томонидан
«Бу не ҳол?» деб сўроғланди.

Жамолингиз кўриб хушхол,
Висол онида масту лол,
Сизингиз қолса бир лаҳза
Куйиб доғланди, доғланди.

Шукрим бахтига борсиз,
Ажиб мунис ва дилдорсиз,
Бутувдир лутфингиз бирла,
Магар юз бор пичоғланди.

Ҳабиб, қай бир кўнгилга ёр эса
Шундоқ ажиб қисмат,
Муҳаббат достонидан демак
Бир боб вароғланди.

КЕЛГАЙМИ, КЕЛМАГАЙМИ

Тонг отди. Боз хаёлим:
Келгайми, келмагайми?
Ул қомати ниҳолим
Келгайми, келмагайми?

Кўзим йўлида гирён,
Зорман кўришга ҳар он,
Зор этган ойжамолим
Келгайми, келмагайми?

Гулгун лабида ханда,
Мен ҳар сўзига банда,
Шаккар лабида болим,
Келгайми, келмагайми?

Чорлаб ўтар ҳаётим,
Васли мудом муродим,
Доим сўроқ — саволим:
Келгайми, келмагайми?

Келганда кўксим осмон,
Кетгач кўнгилда армон,
Боз ақли баркамолим
Келгайми, келмагайми?

Боғим дея қувонсам,
Тоғим дея суянсам,
Етмасмикин малолим,
Келгайми, келмагайми?

Бахтимга бор бўлғай,
Умримга ёр бўлғай,
Кўрмай сира заволин,
Келгайми, келмагайми?

СЕНГА

Нечун офтобга ўхшатмай
Парирўйим, жамолингни,
Асрлар орзу айлашди
Шуаро кад-камолингни.

Жаҳонгирликни тарк айлаб
Темур кезгайди саргашта,
Кўришга зор ўларди
Беназир рухсори олингни.

Улуғбек тун бўйи бедор
Кўзин тикмас эди кўкка,
Фалак бир бора кўрсатса
Кўзинг — юлдуз мисолингни.

Навоий юз бурар эрди
Ўшал Лайлою Шириндан
Бирор бор гар эшитганда
Сенинг ширин мақолингни.

Кераксиз тош билиб Бобур
Буюк Ҳиндуда шоҳликни
Гадо янглиғ тилар эрди
Лабиндан қатра болингни.

Ҳавас қилсин Темур, Бобур,
Улуғбек ҳам, Навоий ҳам,
Не бахтки, гоҳи-гоҳи мен
Кўриб қолгум жамолингни.

Шунинг-чун, гоҳ соғинтирсанг
Ҳабиб ашўорга ёлборгум,
Бировларнинг висолидан
Кўриб афзал ҳаёлингни.

ИЛҲОМ ПАРИСИГА

Сенга таъзимдаман, мохим,
Эгиб қошингда бошимни,
Менга сен қайта бахш этдинг
Олов ўн етти ёшимни.

Сенга ўн етти ёш янглиғ
Асир бўлдим, асирингман,
Менга ноз айлабон кўрдинг
Синаб сабримни, дошимни.

Сенга қалбимни тутдим мен
Мисоли лаҳча чўғ, жонон,
Менга сен ҳадыя этдинг
Ишқ аталмиш бир қуёшимни.

Сенга ишқимни бахш этдим
Йўқ эрди ўзга бир ганжим,
Менга сен илтифот қилдинг,
Санаб гавҳарга тошимни.

Сенга арз айлаган эрдим
Висолингдан умид боғлаб,
Менга васлинг насиб этдинг,
Оқизмай кўзда ёшимни.

Сенга боғланганим боис,
Ҳабиб лаззатлидир умрим,
Менга ҳажринг раво айлаб,
Заҳарлаб кетма ошимни.

СИЗДАН САДО

Кулди баҳорим Сиз томондан
Шўх сабо келган куни,
Ул шўх сабо қанотида
Дилдор наво келган куни,

Дилдор наво билан баҳор
Оғушига олмиш мени,
Дилдор наво оҳангида
Сиздан садо келган куни.

Шу бир ширин садо билан
Лутф этдингиз Ҳотам сифат,
Пойига тилло тўқдингиз,
Гўё гадо келган куни.

Гўё гадо кутган эди
Ширин садонгиз хаста дил,
Олам мунаввардир мана,
Унга даво келган куни.

Унга даво баҳш этдингиз
Ҳолин сўраб, доногинам.
Юз йил узайди умри ҳам
Аҳдга вафо келган куни.

Аҳдга вафоси ҳурмати,
Меҳри зиёси ҳурмати,
Бошимга тож айлай Ҳабиб,
Нозик адо келган куни.

НАМАНГОН ҚИЗЛАРИ

Гулшан Намангон кўкида
Раъно Намангон қизлари,
Одоб-ҳаёли дилнавоз
Зебо Намангон қизлари.

Гул қўлларида гул униб,
Гулларга буркаб шаҳрини
Ўз санъатига ўзлари
Шайдо Намангон қизлари

Бокқанда шаҳрим кўркига
Сезгум латофат сирларин
Сиз бу гўзаллик соҳиби
Дано Намангон қизлари.

Атлас кийиб, лов-лов ёниб,
Мисли товус минг товланиб,
Сайр этсангиз гулбоғ аро
Барно Намангон қизлари —

Бир бор нигоҳ ташларми, деб
Ё бир каломингиз кутиб
Не бўз йигитлар бошида
Савдо Намангон қизлари.

Ҳар тонг мисоли андалиб
Куйлайди васфингиз Ҳабиб,
Мен ҳам бирингизга ахир
Ошно Намангон қизлари.

ЎРГАНСАЧИ

Мажнун келиб ишқ бобида
Мендан сабоқ ўргансачи,
Умрин гўзал ёр йўлида
Сарф айламоқ ўргансачи.

Хусни камолингни кўриб
Бўлса Юсуф шармандалар,
Ақлинг кўриб, Лукмон ўзин
Сезса нўнок, ўргансачи.

Барно бўйинг кўз-кўз қилиб,
Ишқ боғида сайр айласанг,
Барчин келиб сендан гўзал
Нозу фирок ўргансачи.

Афсонадир Тохир бугун,
Истар эса ишқда қиёс,
Топгуси қалбимдан куёш
Ушлаб чироқ ўргансачи.

Ишқ оташида ўртаниб,
Куйлар экан танҳо Ҳабиб,
Мажнун ила Фарҳод келиб
Мендан сабоқ ўргансачи.

ОЙ

Ой жамолингиз кўриб
Ошуфтаҳол осмонда ой.
Бир талашгач Сиз билан
Кўрку камол осмонда ой.

Дейдилар: «Аслида ой
Менмидим ё улми» деб,
Ўз-ўзига ҳар кеча
Бергай савол осмонда ой.

Интизор бўлмиш ўзи ҳам
Сизни бир бор кўргали,
Шул сабаб ҳар кеч чиқар
Ошиқ мисол осмонда ой.

Не ажаб, ўт кўзларингиз
Қилса Чўлпонни хумор.
Қошингиз орзусида
Бўлгай ҳилол осмонда ой.

Ахтариб бир чора топмай
Васлингизга етгали,
Ерда кул бўлмиш Хабиб
Куйган сопол осмонда ой.

СЕНЧАЛИК

Ҳеч ким сени севолмагай.
Дилдор, менчалик,
Ҳеч ким мени ҳам этмагай
Абгор сенчалик.

Ҳеч ким сенингча билмагай
Нозу карашмани,
Бир ноз учун ҳам бўлмагай
Бедор менчалик.

Ишқ этмагай ҳеч кимсани
Девона мен каби,
Ё бир париваш йўқ эрур
Хушёр сенчалик.

Йўқдир санам жон сўргучи бир
Хуш нигоҳ билан,
Ҳам турмаган жон бергали
Тайёр менчалик.

Ишқ оламида йўқ эрур
Мендек асиру банд,
Маъшуқа ҳам ўз ишқиға
Иқрор сенчалик.

Ҳеч бир малоҳат кўрмади,
Олам сенингча, ёр,
Васлинг билан ўз бахтиға
Ҳам ёр менчалик.

Ҳеч ўзга бахтни истамам
Басдир менга Ҳабиб,
Умрим йўлида бор экан,
Ҳамкор сенчалик.

КАМСИТМАГИЛ

Эр эсанг
Эр зотини камситмагил,
Ханжари
Ё отини камситмагил,

Баски оғзинг
Болга етди, қил шукур,
Ўзга неъмат
Тотини камситмагил.

Елкасин
Гар тутмаса чиқмас эдинг,
Томга чиққач
Шотини камситмагил.

Кўзларинг
Юлдузни кўзлаб қолдилар,
Ерлисан,
Ер отини камситмагил

Гоҳ сукут
Қилса ризолик рамзи, деб
Сен Ҳабиб
Абъётини камситмагил

ХУШБЎЙГИНАМ

Ўтдинг кўчамга нур сочиб
Кунчехраи хушрўйгинам,
Зулфинг хидига тўлдириб,
Ҳар ённи эй, хушбўйгинам.

Хуш-бўйлариңдан маст бўлиб,
Қолдим изингдан термулиб,
Кетди сочингга эргашиб
Ақлу-хушим ҳам ўйгинам.

Ақлу хушим ҳам ўйгинам
Шому-саҳар ёдинг билан,
Васфинг этар ҳар лаҳзада
Илҳому созу куйгинам.

Илҳому созу куй билан
Йўл пойламоқ бўлди ишим,
Ўтгаймусан бир бор яна
Ораста, сарви бўйгинам.

Ўтсанг агар бир бор яна
Кулбам сари кўйгил қадам,
Шояд оёғинг гардидан
Иқболга тўлса уйгинам.

Гар ўзга илтифот санам,
Сўрсам Ҳабиб, шаккок ўлай,
Хонам нурафшон этганинг
Ҳам байрамим, ҳам тўйгинам.

СИЗНИ СОҒИНСАМ

Кўнгилда мавж урар тўлқин,
Нигорим, Сизни соғинсам,
Йўқолгай жон аро сабрим,
Қарорим, Сизни соғинсам.

Йўлингиздан узолмай кўз
Кутиб ташрифингиз бесўз.
Қурир бу хаста жисмимда
Мадорим, Сизни соғинсам.

Орамиз бир қадам, аммо
Етишмоқ қанчалар душвор,
Туюлгай бепоён мўъжаз
Диёрим, Сизни соғинсам.

Эл ичра гарчи хандонман,
Вале хушсиз, паришонман,
Паришон куйлагай хатто
Дуторим, Сизни соғинсам.

Ҳазон фаслига хосдир бу
Паришонлик, умидвормен,
Бўлиб келгайсиз албатта
Баҳорим, Сизни соғинсам.

Менинг мангу баҳоримсиз,
Вафода барқароримсиз,
Шу боисдан баҳор мадҳи
Шiorим, Сизни соғинсам.

ГҶЗАЛИМ

Сухбатинг этди асир дилни
Қиётлик гўзалим,
Соғинурман эмди ҳар дам
Сўзи тотлик гўзалим.

Ҳар сўзинг ширин ғазал,
Чехранг ғазалдан ҳам гўзал,
Лаҳза термилмоқ сенга —
Оламча шодлик гўзалим.

Кўп эрур оламда нозу
Сўз ила ҳусну камол,
Баридан аълосисан Юсуф
Сифотлик гўзалим.

Туну кун фикру хаёлим
Учадир сенга томон,
Билмадим сангдилмисан ё
Илтифотлик, гўзалим.

Сен меним, деб орзиқар
Хониш билан бечора қалб,
Сен меним бўл, Сен меним бўл,
Қилма ётлик, гўзалим.

Ҳам малоҳат, ҳам фаросат
Сенда бўлмиш муштарак
Кўрқаман кўз тегмасин, қил
Эҳтиётлик гўзалим.

Эҳтиёт айлаб сени қилдим
Кўзу жонимга жо,
Майли бўлсам эл аро мен
Ёмон отлик, гўзалим.

ИСТАК

Камолиддин Раҳимовга

Бўлибсан торга чин ошно,
Мудом дастингда тор бўлсин,
Ки торинг янграган ҳар
Гўшада мангу баҳор бўлсин.

Диловар хонишингда акс этур
Давронга шукрона,
Гўзал даврон омон бўлсин,
Азиз эл бахтиёр бўлсин.

Азиз эл ўғлидирсан, шул
Элингдай камтарин, дилкаш,
Назар қилмиш сенга халқинг,
Назар ҳар лаҳза ёр бўлсин.

Чаманда лол эрур қумри
Ажиб созу овозингдан,
Агар рашк айлагай булбул,
Қўй энди, шармисор бўлсин.

Не тонгим, сенга завқ берган
Гўзал маскан Намангондир,
Қаерда бу киби бўстон,
Бу янглиғ лолазор бўлсин?

Қачонки айласанг хониш
«Камол топ!» дер жувону пир.
Камолинг баркамол бўлсин
Ва умринг пойдор бўлсин.

Бу санъат гулшани ичра
Тузурсан беназир гулшан,
Тиконни ким раво кўрса,
Тиконларга дучор бўлсин.

Кўшиқ кўнгил зиёсидур,
Кўшиқсиз дил зимистонмиш,
Кўшиқ бирла ҳаётинг ҳам
Нурафшон, шуъладор бўлсин,

Баҳористон диёрим мадҳини
Куйлаш эрур бахтинг,
Диёрим мангу бор бўлсин,
Шу бахтинг барқарор бўлсин.

Элим санъатни ардоқлаб,
Дилин унга диёр айлар,
Сенинг ҳам санъату исминг.
Учун диллар диёр бўлсин.

УМРИНГ УЗУН БЎЛСИН

Жамолинг этди кўнглим маҳлиё
Умринг узун бўлсин,
Юзингдан кўзларим олмиш зиё,
Умринг узун бўлсин.

Келардинг хуш табассум-ла
Мунаввар айлаб оламни
Бўлиб лол термулар еру само,
Умринг узун бўлсин.

Кўриб чехрангда ўз аксин
Куёш ҳайрону лол эрди,
Табиат гул очиб айлар дуо:
Умринг узун бўлсин!

Куёшнинг етти рангидан
Олиб атлас кийибсанким,
Намангон бўлди сен-ла бебаҳо,
Умринг узун бўлсин.

Кутиб бир илтифотингни
Йўлингда интизор барча.
Тилар, бир бор қараб қўй, деб қиё,
Умринг узун бўлсин.

Шулар ичра паришону
Шулардек ташнадил эрдим,
Эгиб бош айладинг таъзим бажо,
Умринг узун бўлсин.

Нигоҳингга муяссар этдингу
Умрим узайтирдинг,
Узун умримга ҳамроҳ бўл, аё,
Умринг узун бўлсин,

Ажабланма, қуёшим, бу Ҳабиб
Ҳамроҳлик истаркан,
Ҳаётим бўлмасин сенсиз, сиёҳ,
Умринг узун бўлсин!

БИР БУРДА НОН

Хонадонингда йўгингни
Бор этар бир бурда нон,
Йўк, эса дунёни кўзга
Тор этар бир бурда нон.

Сен ҳаётдай англагил бир
Бурда ноннинг қадрини
Етмасанг қадрига бир кун
Зор этар бир бурда нон.

Нон азиздир, нон — муқаддас,
Қону қондошлик қадар,
Душманинг ҳам бўлса дўсту
Ёр этар бир бурда нон.

Нон — ҳалоллик, ҳам яралгай
Ул ҳалол меҳнат билан,
Ким ҳаром қўл урса охир
Хор этар бир бурда нон.

Дилда эзгулик билан сен
Нон ушат меҳмонгаким,
Таъмадан, бойваччалиқдан
Ор этар бир бурда нон.

Юртга меҳрим этгум изҳор,
Қўлда нон ушлаб Ҳабиб,
Элга содиқликни менга
Кор этар бир бурда нон.

СИЗ ТУҒИЛГАН КУН

Ғариб дунё ғаний бўлмиш
Азизим, сиз туғилган кун.
Ажиб нур бирла йўғрилмиш
Азизим, сиз туғилган кун.

Ривож топмиш сизинг бирла
Малоҳат мулки оламда,
Бу мулк сарвар билан тўлмиш
Азизим, сиз туғилган кун.

Очиб-оғзини гуллар лол
Қолибдир чехрангиз кўргач,
Уятдан лолалар сўлмиш
Азизим, сиз туғилган кун.

Кўриб бу ғайри ҳолатни
Ўзи йўргаклаб олмоққа
Қуёш кўкдан тушиб келмиш
Азизим, сиз туғилган кун.

Ҳасад курсин, кўриб сизни
Чиқиб достону эртақдан:
Парилар сочларин юлмиш
Азизим, сиз туғилган кун.

Уриб фарёд Бобо Машраб
Чиқиб кетган Намангонга
Бари шоирлар интилмиш
Азизим, сиз туғилган кун.

Бу дунёга Гўзаллик, Бахт,
Муҳаббат ахтариб келган
Ҳабибнинг омади кулмиш
Азизим, сиз туғилган кун.

БИР ГЎЗАЛКИМ...

Қай куниким, кун жамолинг
Кўрди бу кўз дилрабо,
Бўлди воҳки, бир кўнгил
Минг бир балога мубтало.

Хусн бобида сенингдек
Беназири бўлмагай,
Хусн мулкин бўлса шоҳи,
У қошингда бир гадо.

Бўйларингга жон тасаддуқ,
Икки зулфингга жаҳон,
Бир юзингга садқа хуршид,
Бир юзингга ой фидо.

Гар икки қошинг қоқилса
Жон нечун сўрмас нажот,
Ул бири ҳукм айлагай,
Ҳам ул бири қилгай адо.

Бир кўзингда Чўлпон ўйнар,
Ул бири Хулкармидир,
Бир нигоҳингдан ғариб
Оламга тўлғуси зиё.

Кумрилар қошингда лолу
Андалиб хайрон эрур,
Гар очиб сен ғунча лабни
Айласанг ширин наво.

Орзу айлар хуру филмонларни
Бу эл, вожаб,
Оразинг кўргач дедим,
Ризвон ўзингсан, махлиқо.

Бир нигоҳ-ла, жонни олдинг,
Минг шукр қилдим, Хабиб,
Боз нигоҳинг бирла этдинг
Менга минг жонни ато.

ЎРТАМИЗДА

Қолса дердим ўртамизда зора гап,
Бўлдику эл ичра ёр, ошқора гап.

Билмайин бир кун даҳандан чикди-ю,
Ҳар кулоқда янгради ноғора — гап.

Битта нозик гап эди ул аслида,
Ҳар оғизда шишди-ку, бечора гап.

Сизни оппок айлади юрт ичраким,
Бизни қилмиш вожаб, қоп-қора гап.

Не ажаб, бўлмиш ғанимларга қурол,
Этгали ошиқ дилим садпора гап.

Дилда турганда муқаддас ганж эди,
Тилга чикқач этди кўп овора гап.

«Гап»ни ёздим гапчидан безор бўлиб,
Қолса энди ўртамизда зора гап.

6

СЕН ЯГОНА

Азизам, сен ягона
Гарчи шахримда санамлар кўп.
Ўзинг танҳо, вале сендан
Менга келмиш аламлар кўп.

Таманно-ла, ёниб ял-ял,
Хиром этсанг чаман ичра
Назар солгайми, деб кутган
Умидвор, чашти намлар кўп.

Бутун юрт аҳли шайдодир,
Бунингдек турфа савдодан,
Сенинг бошингда ташвиш кўп,
Менинг кўксимда ғамлар кўп.

Сенга жону дилимдан
Ўзгароқ бир ганж тутолмасман,
Оёгинг остига зарлар
Сочурга шай хотамлар кўп.

Неча отлик аро ёлғиз
Яёв келсам ҳузурингга.
Кўриб аҳволи зоримни
Чапак чалган ҳакамлар кўп.

Ҳакамлардан, аламлардан
Чўчиб ишкдан кечолмасман,
Фақир бўлсам-да, мен мағрур,
Бадавлат бўйни хамлар кўп.

Ҳабибнинг якка бу жони
Ягона ёрга бахшида
Азизам, сен ягона
Гарчи шахримда санамлар кўп.

КОШКИЙДИ

Кошкийди санам келсалару
Ноз айласалар,
Аввалги ситамларни биза
Боз айласалар.

Минг бора шукрлар қилса
Бўларкан у маҳал,
Эй, дил нолидинг кўп, деб агар
Оз айласалар.

Маъшуқа элин қадри яна
Ошгуси эркан,
Қошлар чимириб, қадларини
Ғоз айласалар.

Ҳеч қилма таажжуб магар
Парвосиз ўтарлар,
Ошиқлар эгиб бошларини
Роз айласалар.

Жабр айласалар сабр айламадинг,
Кетдилар охир,
Не тонгки, санамлар ишини
Соз айласалар.

Кўнгилда тугун ғунча бўлиб
Қолди муҳаббат,
Кўклам бу кўнгил мулкини бир
Ёз айласалар.

Нодонлигидан бўлди дучор
Ҳижронга бу жон,
Жон дейди бугун чертмак учун
Соз айласалар.

ВОДИЙ ТАРОНАСИ

Бағри бўстон, шаъни дoston
Шу гўзал Фарғонадир,
Демангиз Фарғона ким
Бу уч ҳақиқ дурдонадир.

Осиёга кўрк таратган
Кунжамол Фарғонада,
Андижон қошу Намангон
Мисли кўздай ёнадир.

Боғи боғига туташмиш,
Сув ичар бир дарёдан,
Ўртада ризку рўзи, гўё
Аҳил ҳамхонадир.

Кучга тўлган уч баҳодир
Ундирар тупроқда зар,
Кори истиқбол аталмиш
Зап гўзал кошонадир.

Пахтакорлик касби бирдир,
Аҳд ила паймони бир,
Тоғ-тоғ хирмон уюшда
Тенги йўқ мардонадир.

Бою каймоқдай-кўшилмиш
Санъату ашъори ҳам,
Бир-бирин тўлдургуси,
Ҳам бир-биридан қонадир.

Бағрини ошён этиб қолса
Баҳор мангу не тонг,
Унга мангу бахти кулган
Ўзбекистон онадир.

СОЧИНГ АТРИ

Сочинг атридан аълорок
Менга хуш ис топилмайдир,
Сочингга мубталоликдан
Лазизрок ҳис топилмайдир.

Агар бир тола сочингдан
Ширин кўрсам бу жонимни,
Умр сочдай сиёҳ бўлгай
Ва бахт ҳаргиз топилмайдир.

Ажаб бир жонни боғлашга
Этибсан сочни қирқ кокил,
Берардим қирқта жон, найлай,
Бу жон ёлғиз, топилмайдир.

Сочинг кўнглимни банд этмиш,
Бу банддан ҳеч ҳалос этма
Агар этсанг, адо бўлгум
Ки мендан из топилмайдир.

Бу олам мулкида кўпдир
Сочингга маҳлиёлар, лек,
Ҳабиб янглиғ садоқатли
Бирор мухлис топилмайдир.

СОҒИНИШ

Ҳар он висолинг кўйида
Жон бекарор эрур,
Етгунча то бу ошигинг
Беихтиёр эрур.

Азми сафар этган чоғим
билмай қолибману
Сен бўлмасанг мағрур бошим
Ҳар ерда хор эрур.

Лол қолдириш истар мени
Не-не малоҳатлар,
Лекин сенга бас келмайин
Моту бекор эрур.

Ох, сен билан боғлиқ экан
Умрим, умидларим,
Сенсиз жоним йўқдир маним,
Жисмим девор эрур.

Арзимни айтиб ҳар нафас
Хуш суратингга,
Соғинганим изҳор этиш
Ҳар кунги кор эрур.

Минг шуқр этай, битмиш сафар,
Ҳижрон тугар, Ҳабиб,
Етгум қошингга тонг билан
Бахтим ҳазор эрур.

ҚОЛСА БАС

Майли кетсин хону моним
Менга жонон қолса бас,
Исми жонон, асли эрса
Жисм аро жон қолса бас.

Жисм аро жон ёрга қурбон
Отса мужгон ўқларин,
Бир табассум, бир тараҳхум,
Аҳди паймон қолса бас.

Аҳду паймон этди дилбар
Мангу дилдор бўлгали,
Оҳ, ишондим ваъдасига
Дилда имон қолса бас!

Дилда имон бўлмагунча
Ишқда омад кулмагай,
Гарчи омад кулмагай
Ишқ дилда пинҳон қолса бас.

Пинҳон ишким ошқоро
Бўлди дўстлар, эл аро,
Мафтуну шайдолигимдан
Элда дoston қолса бас.

Бизни шайдо айлаган ёр
Васл уйини тарк этар,
Йўқ, ялинмам, дебки зинҳор:
Аҳди ёлғон қолса бас!

Аҳди ёлғон кетса кетсин,
Тутдим оламини Ҳабиб,
Менга ишқу бахт макони
Гул Намангон қолса бас!

МЕНИНГ БАХТИМ

Менинг бахтимга, жононим,
Жаҳонда борлигинг боис,
Агар кўксим эрур тоғдек,
Дилимга ёрлигинг боис.

Дилимга ёрлигинг бирла
Нурафшон этдинг умримни,
Етурман ҳар на орзумга
Сенинг ҳамкорлигинг боис.

Табассум ёнса чехрамда,
Эл ичра қадди ғоз юрсам,
Аташса бахтиёр мағрур,
Асал гуфторлигинг боис.

Гадо ишқ ихтиёр этса
Эмиш юксам шаҳаншоҳдан,
Агар шоҳдан буюқдирман
Йўлимга зорлигинг боис.

Рақибим кўнглимга тушса
Ададсиз рашқ, адоватлар,
Менга мунис, менга дилбар,
Менга дилдорлигинг боис.

Маломат тошларин отса
Ғанимлар, қилмасам парво,
Сенинг содиқ, сенинг ғамхўр,
Сенинг хушёрлигинг боис.

Ҳабиб шоир эмас, эркам,
Сенга шайдойи ошуфта,
Ғазал ёзсам демак билки,
Сўзи ашъорлигинг боис.

БИР НИГОХ

Бир кўрсатиб жамолнинг,
Эй соҳиби малоҳат,
Олдинг ҳаловатимни
Рўй берди ғайри ҳолат.

Қайдан нигоҳ ташлаб,
Қилдинг ширин табассум,
Шу лаҳзадан кўнгилда
Бошланди бир қиёмат...

Кўз нурим изларингга
Мисли ғубор илашди,
Турган еримда қотдим,
Жилмоққа йўқ жасорат.

Бу қандайин синоат —
Ақлимни лол этди,
Бошимга тушди билмам,
Савдоми ё муҳаббат?!

Найлайки журъатим йўқ
Изҳор этарга ҳолим,
То келмагай малолим
Айлаб сени хижолат.

Исминг аташга кўрқиб,
Пинҳон куйиб юрарман,
Пинҳон куярга, жонон,
Бер, лоақал ижозат.

Ох, қанчалар яширсам,
Беҳуда кетди чоғи,
Аҳли Намангон ичра
Шайдолигим ҳикоят.

ЮРАККА ХИТОБ

Юрак, шеърсиз қолибсам, айт,
Ва ё тондинг ёнишданму?
Ва ё булбул каби толдинг
Саҳар чоғи хонишданму?

Висол айёмини кўмсаб
Чекардинг нола-ю, афғон,
Висолдан маст-аластлик бу,
Ва ё ишқдан тонишданму?

Висол ширин, висол тотин
Ғазалга сиғдирилмасдан
Бўлиб ёр зулфига банди
Узун тун тўлғонишданму?

Париваш таърифин шеърга
Солишдан тўхтадинг, не сир,
Бировлар қалбига ўтлар
Ёқишдан қизғонишданму?

Юрак, шеърсиз сўник шаъмсан,
Бирор дам тинмагил зинҳор,
Ёнишдан ҳам, хонишдан ҳам
Саҳарлар тўлғонишданму...

ШАРАФ

Ўзбекистон, эътиқодим —
Сенга ўғлонлик шараф.
Бир тўкин боғдирки бағринг,
Унда боғбонлик шараф.

Мен кезиб чексиз жаҳонни
Шону шуҳрат истамам
Бўлганим ўзбек — буюк шон,
Ўзбекистонлик — шараф!

Сен менинг кўнглимга солдинг
Осмоннинг кенглигин,
Бағри кенглик одатимдир,
Танти мезбонлик шараф.

Яхши меҳмон бошим узра,
Нону тузнинг қалрига
Етмаганлар келса ногоҳ
Зирҳу қалқонлик шараф.

Не илож, шаънингни булғаб,
Ношукур фарзандларинг,
Қилдилар покликни поймол,
Бўлди увонлик — шараф.

Тўртта гумроҳ кори боис
Отсалар тош боғингга,
Мен нечун оҳ урмай, ўлкам,
Топса гапдонлик шараф?!

Қўлларинг кўксингда доим,
Бош эгик, қаддинг букик,
Сенга бундай хуштавозе
Олий инсонлик шараф.

Олий инсонлик билан сен
Барқарорсан, барқарор,
Барча халқлар бирла тенглик,
Дўст қадрдонлик шараф.

Дўст — қадрдонлар қошида
Ўнди байроғинг Ҳабиб,
Сенга посбонлик шараф деб,
Сенга қурбонлик шараф!

ШҶХ

Кўнглимни асир этган ўшал
Нозли гўзал шўх,
Ул қоши қалам, чаши чарос
Лаблари лаъл, шўх.

Кўзларда сеҳр, нозда сеҳр
Боқди қиёлаб,
Бир ғамзаси жон мулкин асир
Этди тугал, шўх.

Жон мулкига, тан мулкига воҳ
Бўлди у соҳиб,
Чимрилди кетурман дея шул
Бахтли маҳал, шўх.

Ёшликми ва ё нозимикан
Мунча ситамгар,
Бир менгамикан шунча ситам
Ёхуд азал, шўх.

Шўхликлари ҳам ҳуснига зеб,
Ёшига монанд,
Дил ўйнатадир хуш қилиғи
Бўлса-да сал, шўх.

Дил ўйнамаса, ёнамаса жон
Севги бўларму?
Оҳ, нози билан ёндирадир
Севса ўшал, шўх.

Шукр айла Ҳабиб, севгисига
Этди мўяссар,
Ёр шўхлигини таъриф этиб,
Бўлди ғазал, шўх.

ОШИҚ ЭСАНГ...

Агар ошиқлигинг ростдир
Дегайлар: хону-мондан кеч.
Муҳаббатнинг бозори йўқ,
Демак суду зиёндан кеч.

Назар солмас эса ёринг
Кўлингда сийм ила зарга
Барин тарк эт, «топилгайму?»
Деган фикру гумондан кеч.

Агар шоҳонадир қасринг,
Нигоринг босмаса одим,
Фақирлик ихтиёр этгил,
Ғариб ул ошёндан кеч.

Санамлар севги бобида
Садоқатни билур афзал,
Садоққат йўлида сўрса,
У жисми нотавондан кеч.

Агар жисминг қилур камлик,
Висол умидида ошиқ,
Тутиб ушшоқ йўлин сен ҳам
Ўшал шайдои жондан кеч.

Кўлингдан келмаса кечмоқ
Ўзингдан, жисму жонингдан,
Демак кўнглингда ишқ йўқдир,
Умрдан кеч, жаҳондан кеч.

НОЗЛИГИМ

Нозлигим, нозинг мени
Мажнунча ҳайрон айламиш,
Тинчгина дил мулкида
Воҳ-воҳ, не тўфон айламиш.

Ой жамолинг кўргузиб,
Кўнглимда қилдинг инқилоб,
Кўзларимни йўлларингга
Ишқ нигорон айламиш.

Лабларинг кўргач кечибман
Сайри боғ орзусидан,
Чун дудоғинг ғунча ҳолин
Лол, паришон айламиш.

Лолаларни доғда қўймиш
Юзларинг қирмизлиги
Балки шундан тоққа қочмиш
Тарки ошён айламиш.

Ихтиёримни олибсан,
Бир ширин суҳбат билан
Энди ҳар кун суҳбатингни
Кўнгил армон айламиш.

Арзи ҳол айтса Ҳабибинг
Кулма ҳолимдан гўзал,
Ишқда қуймай қайси шоир
Шеъру девон айламиш?!

ЭТМИШ

Табиат гул Намангонни
Макони офтоб этмиш,
Макони офтоб ичра
Сени бир моҳитоб этмиш.

Сенингдек моҳитоб ишқи,
Дилимни ошён айлаб,
Таним оромдан айрилмиш,
Кўзим ҳам тарки хоб этмиш.

Кўзим ўнгида ҳар лаҳза
Кўзинг порлайди юлдуздек,
Қаро қошинг қароликда
Қаро тунни хароб этмиш.

Қаро тун демагил, балки
Юзинг кўргач хижолатдан,
Қуёш ўз чеҳраси узра
Узун сочин ниқоб этмиш.

Узун сочингни чайдингму
Намангон сойида, дилдор,
Унинг атри Намангонсой
Сувин мисли шароб этмиш.

Шароб ичган кишилардек
Кўйингда масту хайронман,
Бу ишқ жонимга минг лаззат
Ила минг хил азоб этмиш.

Муҳаббат аҳлига эшдир
Азобу лаззату зорлик,
Муҳаббат достонига
Ҳабиб умрини боб этмиш.

ЭЛ ИЧРА ТАЪРИФИНГИЗ...

Эл ичра таърифингиз
Бўлмиш ширин ҳикоя,
Йиллар ўтар ва лекин
Билмас ҳамон ниҳоя.

Ҳар тилда мактовингиз,
Ҳар дилда орзумандлик,
Бир сизга эргашурлар
Минглар мисоли соя.

Қизлар дилида исён
Ул доми ишқингиздан
Шайдо йигитларини
Қилмоқ учун ҳимоя.

Ўз ҳалқининг бошига
Ёғдирганини ғавғо.
Билганмикин Намангон
Бўлганда сизга доя?!

Рашку ҳасад балоси
Сизни қулатмагай, деб
Кўксимни айлагайман
Ҳар лаҳза мисли коя.

Сизни севишқу мумкин,
Душвор сизга етмоқ,
Ким ҳам куёшга етмиш?!Кўнглимда шул риоя.

Сизга фидолигимга,
Бағри адолигимга
Жонбахш кўзларингиз
Бир боқиши кифоя.

ЭЙ, ХАЁТ

Мардингни қилма, эй, ҳаёт,
Номардга рўбарў,
Номардни этма бир нафас
Жўмардга рўбарў.

Бир мард топар ҳиммат билан
Минг дардга ҳам даво,
Номард қилур ўз кори-ла
Минг дардга рўбарў.

Мард ювса олам тарзидан
Гарду ғуборини,
Номард иши этмоқ уни
Боз гардга рўбарў.

Қай бир кўнгил бўлмиш яра
Номард пандидан,
Этгил уни бир мен каби
Ҳамдардга рўбарў.

Умрим йўлида айладинг
Мардларни менга дўст,
Душманни ҳам кўрсанг раво
Эт мардга рўбарў.

ИШҚИНГ МЕНИ...

«Юсуф ва Зулайҳо» музикали драматидан Зулайҳо ва қизлар қўшиғи)

Қизлар:

Айламиш ишқинг мени
Девонадин девонароқ,
Бўлмишам мардум аро
Афсонадин афсонароқ.

Зулайҳо:

Қай кунни тушди кўзим
Ул икки нарғиз чашминга
Шул замондин аҳволим
Мастонадин мастонароқ.

Қизлар:

Ишқ аро нақл айламишлар
Шам ила парвонани,
Шама хуснинга бу жон
Парвонадин парвонароқ.

Зулайҳо:

Нолаю афгон чекиб
Қадди ниҳолинг истарам,
Йўлларингда кўзларим
Гирёнадин гирёнароқ.

Қизлар:

Бир нигоҳинг бирла ёр
Солма эди кўнглимга ўт,
Шул ўт ичра бор вужуд
Сўзонадин сўзонароқ.

Зулайҳо:
Луфт этиб келсанг кошимга
Розиман дил гавҳарим,
Бўлса жисмим йўлдаги
Остонадин остонарок.

Зулайҳо ва қизлар:
Айламиш ишқинг мени
Девонадин девонарок,
Бўлмишам мардум аро
Афсонадин афсонарок.

ЧУСТ БОҒИДА

Чуст элин қалбига кўзгу —
Чин гулистондир бу боғ,
Танти гулкор меҳрин эмган
Турфа бўстондир бу боғ.

Хуш хавоси дил қитиклаб
Чорлагай ўз бағрига,
Кўксини меҳмонга очган
Танти мезбондир бу боғ.

Ҳар гулида оқибат жам,
Ҳар дарахти соябон,
Чашмадан сизган ариқлар —
Куйчи хушхондир бу боғ.

Пар гиламлар узра давра
Қурса доно кексалар,
Чойхона тўлгай фусунга
Давру — даврондир бу боғ.

Хуш такалуф бирла тутгай
Нону қанд чойхоначи,
Бир пиёла кўк чойи
Минг дардга дармондир бу боғ.

Басма-басга айрашурлар
Жўр, саъва, бедоналар,
Андалибга дарс ўқитган
Катта дostonдир бу боғ.

Мен боғ ичра кезганимда
Ўтдилар хандон отиб,
Бир гуруҳ бокира қизлар
Воҳки жонондир бу боғ.

Гар шу қизлар ишвасидан
Кетса ақлу кетса жон,
Ҳеч ўқинма ошиқ аҳли.
Васлу боз жондир бу боғ.

Кўрк-тароват борасида
Минг беҳишт афсонадир,
Ҳуснига тўймай ўзи ҳам
Лолу ҳайрондир бу боғ.

Неки ҳислат хос элимга
Бунда жамдир, эй, Ҳабиб,
Мисли суратга олинган
Ўзбекистондир бу боғ.

БИЗДАН ГУНОҲ

Эй, марҳаматли нозанин,
Сиздан уэр, биздан гуноҳ,
Ҳаддан ошиб этдик бугун
Бир илтижо Сиздан нигоҳ.

Қаҳр этмангиз бундоқ карам
Гар бўлса бизга нораво,
Луфт айлаган ғуломига
Ҳаттоки золим подишоҳ.

Биз мулки хуснингизга қул,
Ишқингиз этмиш бир гадо,
Бўлгай эдик ганжга дучор
Кўрсак юзингиз гоҳи-гоҳ.

Ойлар ўтиб, йиллар ўтиб,
Олий назарга кирмадик,
Кўнгилга тўлди ғуссалар
Кўкларга етди оҳу-воҳ.

«Шундай гўзал замонада
Ҳеч борми оҳ-воҳга ўрин?»
Таъна қилар бедардлар
Зимдан қазиб ошиққа чоҳ.

Гарчи замона янгидир,
Ошиқда дард бир хил эрур
Илк ибтидодан то ҳануз
Ушшоқ эли бунга гувоҳ.

ҚАСИДАЛАР

АЁЛЛАР

Бу олам бўлмасин маҳрум
Дебон кўрку тароватдан.
Табиат Сизни кашф этмиш
Ажиб сирли маҳоратдан.

Жаҳонда қай куни ял-ял
Намоён бўлди чехрангиз,
Ўшал кундан бу дунё
Яшнади, кулди малоҳатдан.

Заминда ой каби порлаб,
Қуёшдай шуъла сочмишсиз,
Биёбон ерда гул унмиш
Сизинг нурдан, ҳароратдан

Сизинг нурдан, ҳароратдан
Ҳаёт бошланмиш оламда,
Ҳаёт бошланмиш оламда
Туғилган илк муҳаббатдан.

Муҳаббат кўзга нур бермиш
Ва тинч қонларни қайнатмиш,
Йигитлар ўргилиб қолмиш
Ҳаётбахш ул латофатдан,

Латофат-ла этиб шайдо
Ситам бўлганда корингиз,
Тикибдир жонни ошиқлар
Угирмай юз риёзатдан.

Риёзат чекмаган ошиқ
Висол кадрига етмас, деб,
Солиб жонларни ўтларга
Синабсиз сабру токатдан.

Синовлардан ўтиб аъло
Қозонмиш меҳрингиз эрлар,
Шу тақлид бахраманд бўлмиш
Висолдан ҳам садокатдан.

Висолингиз — мудом матлаб,
Висол уммиди қудратдир,
Висол йўлида мард одам
Кечур минг тахту давлатдан.

Висол — Сизсиз, Муҳаббат — Сиз
Ватан ҳам, эътиқод ҳам Сиз,
Вафо ҳам — Сиз, Бақо ҳам — Сиз,
Лазизсиз барча неъматдан.

Лазизсиз барча неъматдан
Шу боис жанг-жадалларда
Йигитлар куч олур Сизлар
Ато этган жасоратдан.

Жасоратларга доҳилсиз
Тагин мардликка мойилсиз,
Ҳалос этмоқни истайсиз
Бу оламни қабоҳатдан.

Азиз ёр — сиз, вафодор — Сиз,
Ҳаёткор волида — гамхўр
Бу оламда тириклик ҳам
Сизинг чексиз саховатдан.

Гўзал ҳам Сиз — ғазал ҳам Сиз,
Азал илҳом париси ҳам.
Гўзалликлар, тугалликлар
Сизинг нозу назокатдан.

Сизингсиз боғ биёбондир,
Сизингсиз уй зимистондир.
Сизингсиз бу ҳаёт махрум
Фароғатдан, ҳаловатдан.

Тўкин бахт — Сиз, ширин аҳд — Сиз,
Йигитга сўнгсиз омад — Сиз
Нигоҳингиз муқаддасроқ
Қирк йиллик ибодатдан.

Сизингсиз офтоб сўнгай,
Ўчар кўк узра юлдузлар
Омон бўлгайсиз асраш-чун
Жаҳонни бу қиёматдан.

Қасидам битди,
Васфингиз
Агар эпллмаган бўлсам,
Тутиб маъзур Ҳабибни
Қутқарингиз боз хижолатдан.

ИФТИХОР

I

Намангон вилояти ташкил
топганининг ярим асрлик
тўйида ўқиганим

Ассалом, она юрт, азим Намангон,
Сен яна боиси назм Намангон.
Мадҳингга созланди созим, Намангон
Кўп ўрнида кўргил озим, Намангон.
Асрларга туташ тарихинг сенинг,
Шоҳ дostonга мавзу таърифинг сенинг.
Эй, Бобур олисда соғинган диёр,
Машраб каъба янглиғ сиғинган диёр,
Фазлий камолига бешик бўлган юрт,
Нодим жамолидан илҳом олган юрт.
Кечиб мартабадан Сўфизодаси
Шоҳликка тенг кўриб ютум нафасин —
Бағрига отилган муқаддас гўша...
Шеърият кўкида чақмоққа ўхшаб
Оламни бир лаҳза буркаган нурга —
Усмонни йўргаклаб олган шуурга
Ашъор бобида бир бўстон Намангон,
Саҳнада дилрабо, хушхон Намангон.
Дерлар: жаннат сендан олмиш андоза
Қалбинг ҳам осмонинг янглиғ пок, тоза.
Боғингдан эсан ел болдай мазали
Шундан дилрабодир Чустий ғазали.
Шундан домла Шўхий овози ширин,
Нурий байтларига меҳринг яширин,
Рафик, Жасур шеърин ўйноқ, шўхлиги.
Турғун Пўлат насрин мағзи тўқлиги,
Йўлдош Шамшар ўғли порлатган «Чирок»,

Шундан Зафар Диёр овози янрок.
Шундан Парда Турсун илҳоми жўшқин,
Улуғзода олмиш носирлар кўшқин.
Шундан Азиз Турсун беғуборлиги
Акрам Қодирийнинг лутфга ёрлиги.

Х Х Х

Кимки кучоғингда очмиш кўзини,
Нафосат боғида кўргай ўзини.
Гул атри қитиклаб уйғотгай уни
Эзгулик илмига ўргатгай уни.
Димоғига шеърдай туюлгай ҳавонг.
Қулоғига шеърдай қуюлгай ҳавонг.
Чинний пиёланинг жарангисимон
Хур қизлар сасидан ёришгай осмон.
Ажиб лаҳжасида газалий оҳанг
Чехраси-ла қуёш талашади ранг,
Сен ато этганинг кўрку тароват,
Ҳар йигит қалбига солгай муҳаббат.
Шу ишқ бир умрга шайдо айлагай
Шайдо этиб шеърга ошно айлагай.
Баски ушшоқ элин кори бўлгач ох,
Кучоғингда шоир бўлмаслик гуноҳ.
Шу боис қизиса шоирлар базми,
Ўзгача жаранглар Хусниддин назми.
Ҳар кимки ўқиса Тоҳир Қаҳҳорни
Қишда ҳам туяди кўркам баҳорни.
Аҳмад Тошхўжанинг фалсафасида
Ахсикент шаънига янграр қасида.
Ҳамюрт шоирларга бўлиб жўровоз,
Юртим, кучоғингда янграр шеърин соз.
Бунда Нур Бобонинг овози ўйчан.
Эргаш гоҳо хазин, гоҳида шўхчанг,
Эрмаматнинг назми йўғрилган ишққа,
Ғаффорий шаънингни солар кўшиққа.

Дил тортар Санобар лафзи қандлиги.
Ёқуб Аҳмаджоннинг донишмандлиги.
Мадҳингни куйловчи шоирлар аро
Бўлиб битта фарзанд, битта фуқаро
Мисоли боғ ичра шайдо андалиб
Васфингнинг шарҳига кўшилгай Ҳабиб.

II

Ассалом, она юрт, азиз Намангон,
Умрим кучоғингда лазиз, Намангон.
Асрларга туташ тарихинг аро,
Шоҳ дostonга мавзу таърифинг аро
Умринг китобидан бўлиб бир сатр
Бугун ярим аср жамол кўрсатур.
Элик йил муқаддам вилоят бўлиб,
Бирлик, уюшқоқлик ҳидоят бўлиб,
Олтин водий ичра қайта туғилдинг,
Юксалиш орзуси билан йўғрилдинг.
Янгича бошланди ўшал баҳоринг...
Во дариг!
Баҳоринг тўнғич нахори
Тиник осмонингни қоплади булут —
Ногаҳоний уруш!
Ларзада эл, юрт!
Гўё саратонни босди қаҳратон,
Ҳам зимистон бўлди чароғон осмон,
Бузилди оламнинг ороми, тинчи,
Ғазабга айланди диллар севинчи.
Мунғайиб қолдилар гуллаган боғлар.
Ковок уйиб олди мўйсифид тоғлар,
Бошлаган қўшиғинг бўғзингда қолди.
Қўлга тор ўрнига шамширинг олдинг,
Садокат кўрсатиб элга. Ватанга

Саксон минг ўғлонинг отланди жангга.
Ватан — муқаддасдир, Ватан — Намангон,
Зинҳор бўлганмагай чаман Намангон,
Табаррук номингни шон, байроқ билиб,
Қасос қиличи-ла ёв кўксин тилиб,
Намангон фарзанди неларга қодир —
Жангларда кўрсатди не-не баҳодир.
Паҳлавон Солижон, полвон Набижон,
Қилич Мамашариф, Файзулло ўғлон,
Чакмоқ Абдусаттор, мард Холмат Жалол,
Ғанижон, Сейтнеби тутганда курол —
Осмонга ўрлади душманнинг доди.
Қаҳрамонлик бўлди улар ижоди.
Фашист додин берган ўғлонлар сафи,
Ҳимоя қилди эл ва юрт шарафин,
Сен мағрур, заҳматкаш, қасоскор она
Буюк жанг йиллари туриб мардона,
Меҳру саҳоватинг этдинг намоён
Боринг зафар учун тутдинг, Намангон.
Ўзинг ярим очу парча нонингни,
Қазноқ бурчидаги сўнгги донингни,
Баҳам кўрдинг не-не муҳтожлар билан,
Нажот истаб келган ноиложлар билан.
Кувғин тоторларни бағрингга олдинг,
Алами борларни бағрингга олдинг.
Овруподан келган қуриган силла,
Муштипар кампирлар, етимлар, туллар
Кучоғингдан топди иссиқ бир макон,
Оқибат, ҳамдардлик ҳамда бурда нон,
Гарчи кўрсатсанг ҳам Хотамча ҳиммат,
Юзига солмасдан, қилмасдан миннат,
Бағрингда эллик йил сақлаб келасан,
Ким хурсанд, ким нонкўр ўзинг биласан...
Сенга бағрикенглик азалий удум
Ҳиммат, саҳоватинг билмайди худуд.

Асло тарк этмагай сени бу одат,
Химмати борларга ёр бўлур омад.

III

Эллик йил бир нафас боқий тарихга,
Аmmo сен босган йўл сиғмас таърифга
Ғалабалар билан, армонлар билан,
Омад, омадсизлик, нуқсонлар билан,
Гоҳ кулиб, гоҳ йиғлаб улғайдинг юртим,
Барибир шарафга чулғандинг юртим.
Болга тўлиб борди сахий боғларинг.
Бағрин очиб борди сирли тоғларинг,
Шифо сувин тутди шўх булоқларинг,
Тароват касб этди шўр қишлоқларинг.
Бугун бойликларинг санамайман, йўк,
Тавсифинг менсиз ҳам аёнди тўлик.
Кўрку камолингга умрин сарф этган,
Кучин, ақлин, қалби кўрин сарф этган,
Азамат халқингга қиламан қуллук.
Пурҳиммат халқингга қаламан қуллук.
Мен қуллук қиламан бобо деҳқонга.
Ризқим ижодкори чўпон, боғбонга.
Намангон тамғали маҳсулот билан,
Оламга танилсанг яхши от билан,
Довруғингга боис ишчиға таъзим.
Шайнинг улуғлаган кишиға таъзим
Номинг тилга тушса етти иқлимда
Бу унинг ижоди, меҳнат, ақлидан.
Ижодкор халқингга омад, ёр бўлғай.
Ҳар ишида тангри мададкор бўлғай.
Сен унинг қонига тангилик кўшдинг,
Шу боис қалбида ҳамият жўшди.
Шу боис одати бўлди яхшилиқ,

Умр йўлларида кулди яхшилик,
Шу боис мақсади бўлди гўзаллик,
Нафосат, тароват ҳамда тугаллик,
Олов муҳаббатинг гайрат бахш этди,
Қалбига ҳимматни мангу нақш этди.
Сен уни кафтингда тутганинг сари
Сени улуғлади кўкка кўтариб.
Шу боис сен бўлдинг зако макони
Не-не арбобларнинг парвоз майдони.
Улар сенга меҳрин бахш этди, десак.
Сен ҳам бердинг, улар умрига безак.
Бугун боғларингда ўйчан кезаркан,
Акмал Икромовнинг руҳин сезарман.
Беғубор, шиддаткор ёшлигин излаб,
Гўё учиб юрар осмонинг узра.
Сен севиб ардоқлаб бағрингга олган,
Не-не дарғаларнинг излари қолган
Элик йиллик умринг саҳфаларида
Яъни юрагингнинг қаъри — қаърида
Уста наққош битган зўр зарҳал бўлиб,
Ҳар одимда битта чўнг ҳайкал бўлиб,
Кўкрак кериб турар улар меҳнати,
Сенга тушган меҳри, берган зийнати.

Тўнғич дарға бўлмиш Каримжон Муқим
Қалбингнинг тўрида сақланар муқим.
Турсун Қамбар ўғли, Абдулхай Тохир,
Сирож Нуриддини унутмас хотир.
Ҳануз эл такрорлар бўлиб миннатдор
Асадулло Хўжа номини юз бор.
Ҳамон орттиради элнинг ҳайратин,
Ориф Олим ўғлин девкор гайрати,
Нуриддин Ақромнинг заковати ҳам,
Назир Ражаб ўғлин жасорати ҳам,

Мирзо Иброҳимнинг эгилмас боши.
Маҳкам Камолзода метин бардоши.
Бўри Олламурод — Бойсун фарзанди,
Бўлиб қолди сенинг асл дилбандинг.
Булар юрагида сенинг меҳринг бор,
Сенинг бағринг ичра улар кўри бор.
Улар кучоғингда касб этиб камол
Парвоз айлаганлар зўр бургут мисол.
Эй, сен бургутларга қанот берган юрт.
Эй, сен мухтожларга нажот берган юрт.
Ҳалоллик касб этса тузинг ичганлар,
Дилда олиб кетса тузинг ичганлар.
Нечун мақтанмайин кўрсатиб виқор,
Нечун номинг атаб қилмай ифтихор?!
Осонми асрамоқ дилкаш аҳбобни,
Осонми ўстирмоқ шунча арбобни.
Она Намангоним, мақтансанг арзир,
Сенга инсон зотин авайлаш фарздир.

IV

Элликка тўлибсан она вилоят.
Номинг эллар аро тотли ҳикоят.
Гўё ўн икки гул боғланган даста
Тароватинг кўриб олам хавасда.
Намангон бош кентинг ва ўн бир туман,
Қай бирин атасанг тотланур суҳан.
Сени балолардан асрамоқ учун
Оппоқ қордан қўйиб бошига тугун,
Попнинг теграсида ястанмиш тоғлар,
Шу боис ҳар поплик ўзни тоғ чоғлар.
Арзигаё тоғ каби тутса кўксини
Ҳеч қандай курашда қолмас ўксиниб.
Қадимий Чуст ётар бир ёнбошида

Санъатин кўндириб эрлар бошига,
Йигитлар белига ярашган ярок
Бу туман устаси ясаган пичоқ.
Хайкириб оқаркан тезкор Косонсой,
Косон таърифини куйлар хойнахой,
Бу диёрда бир кун ичганида чой
Каҳҳор деган эди «Бу ерни худой
Ўзига асраган бўлса ажабмас,
Ҳа бунинг олдида жаннат ҳеч гапмас».
Куёшинг ранглари, асалнинг тотин
Борки табиатнинг санъат, бисотин.
Жоноки олмалар ичига жойлаб,
Яшнар Янгикўрғон тўлишган ойдаи.
Чортоқ чашмасида минг дард давоси,
Ёшлик бахш этади руҳбахш ҳавоси.
Баликқўл покликдан ўргатур сабоқ.
Дўстлик, инокликдан ўргатур сабоқ.
Дўстлик ва иноклик неларга қодир
Бу сирни Учқўрғон кўрсатаётир.
Сахий хазинага айланган чўллар,
Омон бўлсин ахил, қабарган қўллар.
Икки дарё аро ястанган диёр.
Норин туманининг ўз ҳислати бор.
Лафзи қасамдай зўр инсонлар бунда
Мағлублик билмаган полвонлар бунда.
Шаҳарга узатиб битта қўлини,
Равон яқин қилиб эллар йўлини.
Ястанмиш тadbиркор азамат Уйчи.
Шайдо бўлар келган шоиру куйчи.
Тўралар кўрғони Тўрақўрғоннинг
Бобур ғазалидай тоза виждони.
Шаҳанд ишқомидан узум еган зот
Унутмас бу юртнинг таъмин умрбод
Намангон аталмиш қадимий макон,
Эрур ҳикматга қон, фазилатга қон.

Анор анжирларин мақтамай майли,
Машхурдир азамат дехқон туфайли.
Биродарлар аро кенжа Задарё,
Куш учса қаноти куйган чўл аро.
Инсон закосига бўлиб бир ҳайкал
Кун-бакун касб этар кўркамлик, сайқал.

Ўнбир оғайнисин ёнига олиб
Гўзалликка шайдо, имонга толиб,
Камолот касб этиб шаҳрим Намангон,
Ўзбекистон ичра бўлғай намоён.
Унга ярашмишдур кўрку тароват,
Унга хосдир химмат, дўстлик, садоқат.
Меҳмонига тутиб қаймоғу қатик.
Яна исирикни обдон тутатиб,
Ёмон кўздан асраб азиз меҳмонни,
Тенгсиз хилқат санаб ҳар бир инсонни,
Авайлағай доим кўз қароғидай.
Шу боис барака кетмас боғидан.
Мисоли ўн икки аҳил биродар.
Мисоли бир қалбга эга бир одам.
Бугун заковатга қувватга тўлиб,
Манзилга интилган полвондай бўлиб,
Юртим, йўл оласан истиқбол томон,
Тилагим бошингда тинч бўлсин осмон.
Истайман йўларинг ярқироқ бўлсин,
Яқину орзунгдай ёрқин, оқ бўлсин
Чекинсин учраган ҳар қандай говлар,
Шаҳдингдан мот қолсин ғанимлар, ёвлар,
Ҳалкинг чехрасини хушвақт кўрайин,
Ҳар бир хонадонда кўш бахт кўрайин,
Эзгу армонларинг ушалсин, дейман,
Қадамингга гуллар тўшалсин дейман,
Бугун эллик ёшли тенгдош авлодинг

Кўрган аламлари, чеккан фарёди,
Тарих бўлиб қолсин кўркинч туш мисол,
Энди фақат, фақат ёр бўлсин икбол.
Фарзандлар бошига кўнсин-да ҳумо
Сен улардан бевақт бўлмагил жудо.

Х Х Х

Юртим, мақтовингни дўндирилмадим,
Бошингга шон тожин кўндирилмадим.
Қийиндир меҳри айламоқ изҳор,
Сенга Фарзанддирман шудир ифтихор.
Мухтасар айтганда қалбимга жосан,
Мақтовига умрим етмас дунёсан,
Эй менинг ҳаётим, жоним Намангон
Унвоним, имоним, шоним Намангон.

МУСТАЗОД

Базмингга кўнгил талпинадир
кечаю-кундуз
Эй суҳбати жонон,
Чун лаъли дудоғингдан учар
Битта ширин сўз
Жон дардига дармон.
Сен бирла мулоқот чоғи
Кўкларда юрарман
Қалбимга куёш жо,
Гулшан каби яшнайти кўнгил
Гар эса маъюс,
Ҳам чехра чароғон.
Дид, ақлу заковатда сени
Танти табиат
Бекам яратибдур;
Ким хуснинг узук бўлса
Одобингни этиб кўз
Айлабди намоён.
Шу кўрку камолат била сен
Юртимга безаксан,
Мангуга кераксан,

Эй қошу кўзи сочлари тун,
Чехраси кундуз,
Дил боғига боғбон.
Баҳс айласалар сен била
Оламда санамлар,
Мот қолмоғи бешак,
Ул барчаси тегрангда ёниб
Ўчғучи юлдуз,
Сен соҳиби осмон.
Оламча фазилатни кўриб
Сенда мужассам,
Ҳар бир сифатингни
Куйлашга Ҳабибингни ато
Айлади махсус
Бу мулки Намангон

МУХАММАСЛАР

НАМАНГОН ТАРОНАСИ

(Мувашишах — мухаммас)

НИЯТДАЙ пок ҳавоси барчага
манзур Намангонсан,
Навоий назмидай олам аро
машхур Намангонсан.
Боғингни дейдилар жаннат,
тошингни дур, Намангонсан,
Ҳар ўғлингни Юсуф дерлар,
қизингни хур, Намангонсан.
Элинг гул, кулгига ошно,
ажиб масрур Намангонсан.

АЖОЙИБ гул диёрдирсан кўриб
шайдо бўлар кўнгил,
Атр сочса гулинг диллар
наво қилгай бўлиб булбул,
Шу важдан келса меҳмон ҳам қолиб
кетмоқ бўлар буткул,
Йўлида гул поёндоздир, кўлида
армуғон ҳам гул,
Ҳаши бўлса, деган: «гулдай
қулиброқ юр», — Намангонсан.

МУҲАББАТ бир-ла ободсан,
муҳаббатдан чиройинг ҳам,
Меҳр кўргизмоқ истар ирмоғингдан
катта сойинг ҳам.
Гўзал Чортоқда жўш урган неча
дардга давойинг ҳам,
Яна чойхоначинг тутган шифодек
яхна чойинг ҳам,
Одамлик, оқибат бир-ла тирик,
маъмур Намангонсан.

АСРЛАР шоҳидисан, тоғларинг
остида не-не сир,
Адо бўлди сени кўмсаб
Олисларда буюк Бобур,
Замонлар, шоҳлар ўтди, сен
яшардинг оқибат охир,
Ажин кўнган юзингни фасли
кўклам, ювди-ю, ёмғир,
Буюк зотлар даҳосидан
эмолган нур Намангонсан.

НЕЧУН фахр этмайин юртим,
олов меҳрингга қонганда,
Нечун ҳалким ғурурланмас,
Кувончидан уриб ханда,
Елинг куйлашга ўргатса,
сувинг шеърга этар банда,
Агар Машраб даъво қилса
туғилдим, деб Намангонда,
Ажаб недир, ахир Нодим
кўйига жўр Намангонсан.

ГЎЗАЛЛИКНИНГ сирини истаганлар
бағрингга келсин,
Гўзалликни ибо деб анлаган
қизларга термулсин.
Уларнинг кўрк-жамолини ижод,
меҳнатда деб, билсин,
Дилин мойдай эритган бол сўзин
хурмат-да, деб билсин,
Ўзинг ҳам мард йигитлар ўстириб
мағрур Намангонсан.

ОҚИЛ Лукмоннинг амрига жавоб
этсак ажаб недир,
Азиз меҳмонга қаймоғу қатик
тутсак ажаб недир,
Сўз ичра «утти-мутти»дан воз
«кечолмутсак» ажаб недир,
Уни ҳар ховлида ашъор билан
кутсак ажаб недир,
Дили вулқондай Усмонга эмизган
шеър Намангонсан.

НЕЧА хил нозу неъматлар етилгай
кутли боғингда,
Нафосат ўлкасидирсан, тароват
ҳамма ёғингда,
Табиат ҳам латофат лойини
қормиш кучоғингда,
Ҳабиб жўр бўлди мадҳинг
тилга тушган тотли чоғингда,
Ўзинг илҳом, ғазал, куйга
туғалмас қўр Намангонсан.

ИЛТИЖО

(Ўзбекистон халқ артисткаси
Ҳабибахоним Охуновага)

Вужудим сел бўлиб оқсин,
 Ҳабиба, айлагил хониш,
Ашуланг дилга ўт ёқсин,
 Ҳабиба, айлагил хониш.
Ҳолимга эл кулиб боқсин,
 Ҳабиба, айлагил хониш,
Бошимга таъналар ёғсин,
 Ҳабиба айлагил хониш.
Ўқирман сенга минг таҳсин,
 Ҳабиба айлагил хониш.

Чаманда андалиб олсин
 сабоқлар хуш овозингдан,
Чаманзор атрига тўлсин
 димоғлар хуш овозингдан.
Не тонгим, болга айлансан,
 дудоқлар хуш овозингдан.
Этиб ишқ ихтиёр бор ишқи
 йўқлар хуш овозингдан,
Муҳаббат зуннорин таксин
 Ҳабиба, айлагил хониш.

Бу олам битта жон бўлса
 муҳаббат жисм аро жони,
Баланд ол пардани, тутсин
 овозинг кўҳна дунёни,
Таралсин хонишингдан
 ошиқ аҳлин ўтли армони,

Умидвор қил висолдан, мангу
битсин доғи ҳижрони,
Садоқат машъалин ёқ сен,
Ҳабиба, айлагил хониш.

Гулистон бу ҳаёт ичра ранго-ранг
гуллари ҳам кўп,
Ажиб наргислари ҳам кўп, суман,
сумбуллари ҳам кўп,
Кўниб ҳар шохда сайровчи тўти,
булбуллари ҳам кўп,
Кўшиқ кўп, ҳам ёниб куйловчи
бийрон тиллари ҳам кўп,
Ҳабибга ёлғизу тоқ сен,
Ҳабиба айлагил хониш.

АТОИЙ ҒАЗАЛИГА МУХАММАС

Эй, менинг орзу, умидим,
эй, умрга зийнатим,
Сенга шайдо бўлганимдан
элда ошмиш қийматим,
Кеча-кундуз тавсифингга
сўз қидирмоқ хизматим,
Эй, ғаму дардинг санинг
пайваста айшу ишратим,
Меҳри васлинг бирла йўғрилди
азалда тийнатим.

Бир нафас исмингни тутмай
ўтса айёмим агар,
Бўлмасин ҳаргиз муяссар
умрлар комим агар,
Ошиқ аҳли ичра бўлсин майли
бад номим агар.
Ҳар намозимда манинг кофирга
исломим агар,
Зулфу холинг қуллуғиндан
ўзга бўлса ниятим.

Бу ниятдан кеч, дея кўплар
дилимни овлади,
Не ғанимлар минг маломат
ичра қўйди, довледи,
Гоҳ кўчангга қўйсам одим
нечалар ков-ковлади.
Эшикингда ит мени кўрди,
рақибдек қовлади,
Давлатингда кўр, не ерга етди
иззат-хурматим.

Боғда кезсанг минг хижолат
ичра гуллар сўлсалар,
Шахр аро сайр айласанг
йўллар атрга тўлсалар,
Ел, қуёш пойинг ўниб, нурлар
тўшаб ўргулсалар,
Гоҳ-гоҳи эл кўриб хуснингни
хайрон бўлсалар.
Мен сани кўрган сойин ортар
бурунғи ҳайратим.

Ёр агар айлар ситам, қилмоқ
шикоят зўр гуноҳ,
Мен қочиб дарду ғамингдан
изламам сокин паноҳ,
Ихтиёрим бирла санга
боғланибман бегувоҳ,
Фурқатингда ўртар эрди бу
заиф кўнглимни оҳ.
Оҳ, эмди қолмади оҳ
ургали ҳам қувватим.

Менки ишқ уммонида роҳин
йўқотган бир кема,
Эй, Ҳабиб, олий муҳаббат
қисмат эрмас ҳар кима,
Тақдирим шундоқ экан, раҳм айлама,
ёр, ғам ема,
«Қил биҳил, ўлсанг Атоий
ҳасратим бирла» дема
Гар санинг ишқинг била ўлсам,
зиҳи хуш давлатим.

МУБТАЛО

Муқимий ғазалига мухаммас

Во дариг, этдинг мени кўп
можароға мубтало,
Айлабон мен норасони
бир расоға мубтало,
Мен ахир эрдим-ку бир
кори жафоға мубтало,
Сахт бўлмишман яна бир
дилрабоға мубтало,
Бир балодин соф бўлмай,
бир балоға мубтало.

Ташна бир ошиқ мисол
васл истагида беқарор,
Кўксини чок-чок этиб,
кўзларда ёши шашкатор,
Ё умидидан кечолмай,
ё бўлолмай бахтга ёр,
Лола бағри доғ қат-қат
қон очилгай хар баҳор,
Мен каби бўлғон магар
гулгун қабоға мубтало.

Зор эканму бу парирў
шунчалар фарёд учун,
Не бўлур қилса табассум
биз киби ношод учун,
Ё яралганму билолмам
бизга истибдод учун,
Ток тоқатлар юрарга кўз
тутиб имдод учун,

Не ажаб бўлсам агар
мужгон асоға мубтало.

Воҳ, бу жон бўлсин поёндоз
йўлга гулрў чикса гар,
Қатра-қатра қонларимдан
гул униб бошин эгар.
Илтижо шулдир фақат,
қай чокдаким одим босар,
Айласун афтодалар ҳолига
ҳам гоҳо назар,
Бесамар боғларда сарв
бўлгач ҳавоға мубтало.

Ошносан дардга, лекин ул
табиб аҳволингга
Заррача қилмас назар, раҳми
келиб аҳволингга.
Йиғлагил танҳо ўзинг эмди
ҳадеб аҳволингга.
Раҳм қилмай, эй кангул, бўлдинг
на деб аҳволингга,
Бу сифат бебок пур
жавру жафоға мубтало.

Номини жонга бадал қилдим
бу боис бирлаким,
Жон усиз ҳеч нарса деб билдим
бу боис барлаким,
Йиғлабон йўлга йиқилдим
бу боис бирлаким,
Ашкими қонға бадал қилдим
бу боис бирлаким,
Шўхлар мойил руунатга,
хиноға мубтало.

Гулга зор бир андалибман
танда йўқдир тоқатим,
Оҳ уриш бўлмиш ишим,
қондир ичарга овқатим,
Ўтмагай бир лаҳза ҳам
дилбар ёдисиз фурсатим,
Афзун ўлди, дўстлар,
тобора бора ҳайратим,
Бир бошим савдои юз минг
муддаога мубтало.

Арзима солсин қулок, шул танда
армоним мани,
Бузмасин оламини токи
оҳу нолоним мани,
Қолса бас номи билан бирга
Ҳабиб номим мани,
Назмими кўрсанг билурсан доғи
ҳижроним мани,
Найлай ўлмишман Муқимий
маҳлиқога мубтало.

МУСАДДАСЛАР

ДЎСТЛАРИМГА

Марҳамат айлаб мени
бағринга олдинг, эй, ҳаёт,
Боз яшаш дарсин бериб,
кўнглимга жо этдинг сабот,
Гоҳ бошим тошларга урдинг
гоҳида бердинг нажот,
Сабру бардошим кўриб,
дўст бўлди ҳатто егтиёт,
Ҳар нафас сендан илинжим
битта эзгу илтифот:
Дўстларимни айлагил
бевақт ажалдан эҳтиёт.

Отадан ёлғиз эрурман,
сенга бу ҳолим аён,
Шул сабаб ҳар дўст менга
гўё жигардир меҳрибон,
Ҳар бирин меҳри этар
ўксик дилимни осмон,

Бахтларин кўрсам кўзимда
яшнагай рўи жахон,
Дард агар чекса улар —
жисмимга тордир коинот,
Дўстларимни қил ҳаёт,
бевақт ажалдан эҳтиёт.

Дилни ўртар мен бирин
ногоҳ йўқотган чоғларим,
Битмагайдир то хануз
кўксимда қолган доғларим,
Бўлмасин пайхон умид
бирла кўқартган боғларим,
Майли олгил бойлигим,
аммо суянган тоғларим,
Ҳам суянчим, ҳам қувончим,
ҳам дилим суйган баёт —
Дўстларимни айлагил
бевақт ажалдан эҳтиёт.

Дейдилар эркакни ўкмас,
доғи фурқат ўлдирур,
Ёки нопок кас отур
санги маломат ўлдирур,
Гоҳи иғво ўлдирур
ё гоҳи тухмат ўлдирур,
Мардни номард дасти бирла
кек, хусумат ўлдирур,
Дўстларим — мардлар,
улар орзусига бахш эт канот,
Дўстларимни қил ҳаёт,
бевақт ажалдан эҳтиёт.

Не синовинг бўлса ўтдим,
етди бардошим менинг.

Дил агар йиғлар, кўзимдан
чикмади ёшим менинг,
Сен ўзингсан, эй ҳаёт,
ҳар ишда сирдошим менинг,
Бўлмади умрим бўйи ҳеч ерда
ҳам бошим менинг
Менга тутсанг майли тутгил
бемаҳал заҳри мамот,
Дўстларимни айлагил
бевақт ажалдан эҳтиёт.

Яхши ният бирла ҳар лаҳза
наво қилгай Ҳабиб,
Ҳарки дил захмига чин сўздан
даво қилгай Ҳабиб,
Эй, ҳаёт, не хизматинг бўлса
бажо қилгай Ҳабиб,
Кеча кундуз сидқидилдан
муддао қилгай Ҳабиб,
Давлатим, яъни кўнгил
мулкимдаги нодир бисот —
Дўстларимни айлагил
бевақт ажалдан эҳтиёт.

ФАРЗАНДЛАРИМ

Мен келиб дунёга топган
давлатим фарзандларим,
Қадди бастим кўрки ҳам Сиз
савлатим фарзандларим,
Эл аро шаънимга хурмат
иззатим фарзандларим,
Сиз биландир бу ҳаётда
қимматим фарзандларим,
Барча корим ичра нодир
санъатим фарзандларим,
Хур Ватан кўркига кўшган
зийнатим фарзандларим.

Олам ичра ҳар кишининг
бир буюк армони бор,
Қайси кас мансабга муштоқ,
қайси кас дунёга зор,
Қай бировнинг моли бисёр,
қай биров омадга ёр,
Лек ўтар тирноққа зору
кўзда ёши шашқатор,
Сизки бор, мендан чекингай
кулфатим фарзандларим,
Хур Ватан кўркига кўшган
зийнатим фарзандларим.

Ҳар бирингизга боқиб
дилда қувончим беадад,
Қоматингизни кўриб олгай
кўзим нур, бел мадад,
Сиз туфайли илдиз отмишман
заминда тоабад,
Билмасин бахту камолингиз
сира поёну ҳад,

Ушбу йўлда Сизга ҳарки
хизматим фарзандларим,
Хур Ватан кўркига қўшган
зийнатим фарзандларим.

Яхши ният бирла бердим
Раҳматулло номини,
Жуфти Нуриллонинг этдим
нурга ошно номини,
Ҳам Саида эслатур назм
ичра доно номини,
Ким умидимдан Умида
олди зебо номини,
Бўлди Шукруллода жо
пок ниятим, фарзандларим,
Хур Ватан кўркига қўшган
зийнатим фарзандларим.

Истагим: содиқ бўлинг
ҳар дам ота имониға,
Тикмангиз кўз, чўзмангиз қўл
ҳеч бировнинг нониға.
Ким ҳалол меҳнат қилар
етгай умид армониға,
Кимки нопок, оқибат
қасд айлагай ўз жониға,
Ризқингиз бўлмиш мудом
пок меҳнатим, фарзандларим,
Хур Ватан кўркига қўшган
зийнатим фарзандларим.

Сиз Ҳабиб Саъдулла номин
олган ўғлон, қизлари,
Йўллагум Сизни азиз
меҳнатсевар халқим сари,

¹Саида Зуннуновага ишора.

Юртга содик, элга ҳамдард
бўлсангиз хизматгари,
Ёдлагай ўтганда ҳам
номим улуғлаб эл бари,
Сизга боғлиқ қай йўсин
қолса отим фарзандларим,
Хур Ватан кўркига қўшган
зийнатим фарзандларим.

МУРАББА

СЕНСИЗ

Эркам, хаёлларим паришон, сенсиз,
Оромин йўқотди ғариб жон, сенсиз.
Хатто куёш юзин тўсди булутлар,
Мунғайиб колди-ку, Намангон сенсиз.

Не тонг, бир кундаёқ шундоқ соғинсам,
Исминг тилга олсам кўзларимда нам,
Бир менмас, юртимда ҳукмрон кўклам,
Кўркин этолмагай намоён сенсиз.

Олиб кетганмидинг шаҳрим рангларин,
Кувноқ кўшиқларнинг хуш оҳангларин.
Шодон қаҳ-қаҳамнинг шаън жарангларин,
Куйлолма, кулолма шўх-шодон сенсиз.

Ҳолимга дўстларим боқурлар хайрон,
Эс-хушдан жудоман, дил мулки вайрон.
Сен эдингку барча дардимга дармон,
Нечун бунда колдим, мен, нодон сенсиз?!

Тезрок қайт фариштам!— Ўксик дил зори,
Васлингдан ёзилсин кўнгил хумори.
Яшнасин, гул очсин юртим баҳори,
Унинг ҳам кўзлари нигорон, сенсиз,

РУБОЙЛАР

* * *

Туғилгандан ширин тилга бўлдим ҳабиб,
Ҳар покиза, очиқ дилга бўлдим ҳабиб.
Дилим очиб, унга элим жойладиму
Шу йўл билан ўзим элга бўлдим ҳабиб.

* * *

Қалбида агар ишқ ўти ёнмас экан,
Ҳечким бу ҳаёт завқига қонмас экан.
Не ранжу балоларга дучор бўлса ҳам,
Чин инсон эса ишқидан тонмас экан.

Т У Ю Қ

Кўнглимни Ватан муҳаббати соз этмиш,
Соз дилни вафони куйла, деб соз этмиш.
Куйлашда менинг созим агар саҳв этса
Бу куйчи Ватан созим олиб соз этмиш.

Ф А Р Д Л А Р

Ҳар кимики муддаоси нафс эрур,
Оқибат ҳам, бил, худомас, нафс урур.

* * *

Ким ўзидан паст кўрибдир ўзгани,
Бўлган эрмас бу ҳаётда ўзгани.

МУНДАРИЖА

Дебоча.....	3
Агар сен.....	5
Кўзгуга.....	6
Келмаганингда.....	7
Кўчамдан жонон ўтганда.....	8
Сафарда.....	9
Ҳар лаҳза, ҳар лаҳза.....	10
Қадаҳ сўзи.....	11
Кел, эй, дилдор.....	13
Кўшик.....	14
Не ажаб.....	15
Сев.....	17
Лаҳза.....	19
Бўлмасанг.....	21
Ёнимда сен бўлсанг.....	21
Кетсанг.....	22
Кўзларинг.....	23
Омад.....	24
Задарё гўзалига.....	26
Шайдо десанг, де.....	27
Дарё.....	28
Не илож.....	29
Гулим, нечун.....	30
Муҳаббат.....	31
Келгайми, келмагайми.....	32
Сенга.....	33
Илҳом парисига.....	34
Сиздан садо.....	35
Намангон қизлари.....	36
Ўргансачи.....	37
Ой.....	38
Сенчалик.....	39
Камситмагил.....	40
Хушбўйгинам.....	41
Сизни соғинсам.....	42
Гўзалим.....	43
Истак.....	44
Умринг узун бўлсин.....	46
Бир бурда нон.....	48

Сиз туғилган кун.....	49
Бир гўзалким.....	50
Ўртамизда.....	52
Сен ягона.....	53
Кошкийди.....	54
Водий таронаси.....	55
Сочинг атри.....	56
Соғиниш.....	57
Қолса бас.....	58
Менинг бахтим.....	59
Бир нигоҳ.....	60
Юракка хитоб.....	61
Шараф.....	62
Шўх.....	64
Ошиқ эсанг.....	65
Нозлигим.....	66
Этмиш.....	67
Эл ичра таърифингиз.....	68
Эй, ҳаёт.....	69
Ишкинг мени.....	70
Чуст богида.....	72
Биздан гуноҳ.....	74

ҚАСИДАЛАР

Аёллар.....	75
Ифтихор.....	78
Мустаҳзод.....	88

МУХАММАСЛАР.....

Намангон таронаси.....	90
Илтижо.....	93
Атойи ғазалига мухаммас.....	95
Мубтало (Муқимий ғазалига мухаммас).....	97
МУСАДДАСЛАР.....	100
Дўстларимга.....	100
Фарзандларим.....	103
МУРАББА.....	106
Сенсиз.....	106
Рубойлар.....	107
Туюқ ва фардлар.....	109

На узбекском языке

ХАБИБ САГДУЛЛА

**По моей улице прошла красавица
(диван)**

**Мухаррирлар Ш. Туробов, А. Дилмуродов
Рассом Ҳ. Худайбердиев
Расмлар мухаррири М. Одилов
Техн. мухаррир Д. Бекиева
Мусахҳиҳ Н. Сайдуллаев**

ИБ № 3149

Босмахонага берилди 3. 01 — 1992 й. Босишга рухсат
этилди. 10. 03 — 1992 й. Формати 84×108^{1/32}. 1г рақамли
босма қоғози. Таймс гарнитура босма. Шартли босма тобоғи
5,88. Шартли кр. оттиски 6,30. Нашр тобоғи 5,54. Жаъми
нусхаси 50.000. Буюртма № 13. Баҳоси 4 сўм. Шартнома
3 — 91.

Ўзбекистон Ёшлар Иттифоқи МҚнинг «Камалак»
Матбаа — нашриёт бирлашмаси. 700113 Тошкент шаҳри,
Қатортол кўчаси, 60-уй.

Ўзбекистон Давлат Матбуот Комитетининг Янгийўл
китоб ижара босмахонасида босилди. Самарқанд кўчаси, 44.

Муаллиф ушбу китобни чиқариш учун қоғоз топишга сидқидилдан ёрдам берган Наманган машинасозлик заводи меҳнат жамоасига ва унинг раҳбари Ўзбекистон халқ депутати Абдувоҳид Паттоевга дил-дилдан миннатдорчилик билдиради.